Περιοδος 2η,
Νο 61
Μαρτης '97
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Οργανωση Εργατικη Δημοκρατια

Στις αλλες σελιδες

Αντιαποικιακοι αγωνες στη Κυπρο σελ. 11

Φοιτητικες κινητοποιησεις σελ. 6-7

Εξεγερση στην Αλβανια σελ. 12

Τιμη ενισχυσης 1 λιρα

Διαλυουν την Υγεια και την Παιδεια

Ν' απαντησουμε με απεργιες

Απο τις μαχητικες κινητοποιησεις των καθηγητων στην Ελλαδα. Ετσι μπορουμε και εμεις να σπασουμε τη λιτοτητα στην Υγεια και τη Παιδεια.

Η ιδρυση του Σοσιαλιστικου Εργατικου Κομματος στην Ελλαδα

Η Οργανωση Εργατικη Δημοκρατια ανηκει σε μια διεθνη ταση μαζι με αλλες διεθνιστικες σοσιαλιστικες οργανωσεις σε διαφορες χωρες. Μια απο αυτες ηταν μεχρι τελευταια η Οργανωση Σοσιαλιστικη Επανασταση (ΟΣΕ), αδερφη οργανωση στην Ελλαδα, που στην ετησια Συνδιασκεψη της τον Φεβραρη πηρε την αποφαση να μετατραπει σε Σοσιαλιστικο Εργατικο Κομμα (ΣΕΚ).

Η αποφαση για μετατροπη της ΟΣΕ σε κομμα πηγαζει απο τις αντικειμενικες συνθηκες που υπαρχουν σημερα στην Ελλαδα σε συνδυασμο με την λειτουργια και τις δυνατοτητες της ιδιας της οργανωσης.

Μεσα σε συνθηκες κρισης και αστασιας του καπιταλισμου παγκοσμια η ελληνικη αρχουσα ταξη που βρισκεται σε βαθεια οικονομικη κριση επιχειρει φιλοδοξους στοχους οπως ειναι το κυνηγι του Μααστριχτ και οι εξορμησεις της στα Βαλκανια. Αυτο στην πραξη σημαινει επιθεση σε βαρος της εργατικης ταξης με απανωτους γυρους λιτοτητας, περικοπων και εξοπλισμων.

Η κυβερνηση του "σοσιαλιστικου" ΠΑΣΟΚ εχει αναλαβει να διαχειριστει αυτη την επιθεση. Για να το πετυχει αυτο, η κυβερνηση Σημιτη φορεσε τον μανδυα του "εκσυγχρονισμου" ξεφορτωνοντας απο πανω της τον "σοσιαλισμο" και τις μεταρρυθμισεις της δεκαετιας του '80, κανοντας τις δεξιες προσαρμογες της πολιτικα, ιδεολογικα και οργανωτικα. Με άλλα λογια το ΠΑΣΟΚ, γυρισε τις πλατες του στην ιδια την εργατικη ταξη και τις προσδοκιες της.

Τα αδιεξοδα ομως του ελληνικου καπιταλισμου διχαζουν και διασπουν την αρχουσα ταξη οπως φαινεται απο την εικονα που προβαλλει το παραδοσιακο κομμα της δεξιας, η Νεα Δημοκρατια, που κλονιζεται συθεμελα.

Αυτη η πολιτικη κριση ομως απλωνεται και στο ΠΑΣΟΚ, δηλαδη στην πολιτικη του ρεφορμισμου, που θεωρει οτι μπορει να διαχειριστει καλυτερα το συστημα και να βελτιωσει τον καπιταλισμο.

Το ποσο αξιοπιστη ειναι αυτη η πολιτικη φαινεται απο τις επιθεσεις που εξαπολυει καθημερινα η κυβερνηση Σημιτη εναντια στην εργατικη ταξη χωρις να μπορει να προτεινει μια διεξοδο απο την κριση. Τα αδιεξοδα του ρεφορμισμου προκαλουν ρωγμες και μεσα στο ιδιο το ΠΑΣΟΚ.

Ομως ουτε και η ρεφορμιστικη αντιπολιτευση του ΣΥΝ, του ΚΚΕ και του ΔΗΚΚΙ εχει να προτεινει τιποτα εκτος απο μια δημαγωγια στα γενικα ενω στα συγκεκριμενα τα κομματα αυτα αποδεικνυονται αχρηστα εργαλεια για την στηριξη των αγωνων των εργαζομενων που κατεβαινουν στους δρομους.

Κατω απο αυτες τις συνθηκες ειναι που χιλιαδες εργαζομενοι, τα πιο οργανωμενα κοματια της εργατικης ταξης, μπαινουν σε κινηση παρα και εναντια στις παραδοσιακες πολιτικες και συνδικαλιστικες ηγεσιες τους.

Αυτες οι κινητοποιησεις της εργατικης ταξης δεν ειναι μια απλη εκρηξη μαχητικοτητας αλλα μια αγωνιστικη κινητικοτητα που ανοιγει μια ριζικη ιδεολογικη και πολιτικη αναζητηση. Μεσα σ'αυτες τις συνθηκες χιλιαδες εργαζομενοι αρχιζουν να ψαχνουν για εναλλακτικες ιδεες και προτασεις απεναντι στην χρεωκοπια του ρεφορμισμου.

Αυτες ειναι οι αντικειμενικες συνθηκες για την ιδρυση του ΣΕΚ. Απο μονες τους ομως δεν θα ηταν αρκετες αν η ΟΣΕ δεν ειχε τις δυνατοτητες για ν'ανταποκριθει σ'αυτη την προκληση των καιρων.

Η ΟΣΕ ακολουθησε μια πορεια οπου απο μια οργανωση των 30 ατομων το 1981 καταφερε να φτασει να μετατραπει σε κομμα, δινοντας την μαχη των ιδεων την στιγμη που αλλες οργανωσεις της επαναστατικης αριστερας βυθιζονταν στην ηττοπαθεια. Εδωσε την μαχη εναντια στις αυταπατες του κοινοβουλευτικου δρομου με το ΠΑΣΟΚ στην εξουσια, την μαχη του διεθνισμου, εναντια στην καταπιεση των μειονοτητων και μαζι με την Εργατικη Δημοκρατια την μαχη στο Κυπριακο. Προσπαθησε να εξηγησει οτι σοσιαλισμος ειναι αυτος που τον χτιζουν οι εργατες κι οχι ο κρατικος καπιταλισμος της ΕΣΣΔ.

Στις εργατικες κινητοποιησεις του 1985, στις κινητοποιησεις των μαθητων και στις καταληψεις του 1988-90, στις μεγαλες απεργιες εναντια στην κυβερνηση Μητσοτακη του 1991-93, καταφερε μ'αυτες τις ιδεες να μεγαλωνει σταθερα και να αποχτησει εκατονταδες μελη.

Ομως η ΟΣΕ δεν εδωσε μονο την μαχη των ιδεων. Ολοκληρη την τελευταια περιοδο ξεκινησε ν'αντιμετωπιζει καθηκοντα κομματος οπως με την παρεμβαση της στις απεργιες του Σκαραμαγκα, παλευοντας τα μετωπα εναντια στην πολεμοκαπηλεια με την κριση στα Ιμια, εναντια στον ρατσισμο με την εκστρατεια για τη νομιμοποιηση των μεταναστων και εναντια στον φασισμο με το μεγαλο αντιφασιστικο συλλαλητηριο στον Πειραια. Ολα αυτα εδειξαν σε μικρογραφια ποια ηταν η κατευθυνση που τραβουσε η οργανωση.

Η ιδρυση του ΣΕΚ δειχνει ακριβως ποσο σοβαρα παιρνει η ΟΣΕ τα καθηκοντα που μπαινουν μπροστα της οχι μονο για να διευρυνει την παρεμβαση της αλλα και για να μπορει να στηριξει και να επιρεαζει την εξελιξη των ιδιων των αγωνων που δινει η εργατικη ταξη. Αυτο σημαινει στρατολογιες και ριζωμα σε εργατικους και φοιτητικους χωρους, σε συνδικατα, στα σχολεια, στις γειτονιες.

Για μας η αποφαση των συντροφων στην Ελλαδα για ιδρυση του ΣΕΚ, εκτος απο την χαρα και την ικανοποιηση που μας προσφερει, αποτελει εμπνευση στην δικια μας προσπαθεια για να δημιουργησουμε τις προυποθεσεις μεσα στις επομενες περιοδους για το χτισιμο του Σοσιαλιστικου Εργατικου Κομματος και στην Κυπρο. Για να μπορεσουμε να προταξουμε στους καπιταλιστες που σημερα οργανωνουν τα "ενιαια αμυντικα δογματα" το δικο μας διεθνιστικο ενιαιο δογμα των Σοσιαλιστικων Εργατικων Κομματων.

Φαιδωνας Βασιλειαδης

Χαιρετισμοι προς τη Συνδιασκεψη της Εργατικης Δημοκρατιας

Απο το Σοσιαλιστικο Εργατικο Κομμα στην Ελλαδα

Συντροφοι,

Απο το Σοσιαλιστικο Εργατικο Κομμα στην Ελλαδα σας στελνουμε τους πιο θερμους χαιρετισμους στην Συνδιασκεψη της Οργανωσης σας. Τα νεα οτι το τελευταιο χρονικο διαστημα η Εργατικη Δημοκρατια γνωριζει μια ραγδαια αναπτυξη, μας γεμιζει χαρα και ενθουσιασμο. Μας γεμιζει, κι'αυτο ειναι το σημαντικοτερο, με δυναμη στην παλη μας εναντια στον εθνικισμο και την πολεμοκαπηλεια. Μας οπλιζει με επιχειρηματα. Γινεται παραδειγμα οταν μιλαμε στους χωρους δουλειας για το πως μπορουν να χτιστουν σοσιαλιστικες διεθνιστικες οργανωσεις ακομα και εκει που υποτιθεται οτι ο σοβινισμος ειναι παντοδυναμος.

Συντροφοι οι εργατικοι αγωνες που εχουν ξεσπασει στην Ελλαδα, με πρωτοπορια την μεγαλη απεργια διαρκειας των καθηγητων που μπαινει στην 7η εβδομαδα, αποτελουν τις καλυτερες συνθηκες για το δυναμωμα του νεου Σοσιαλιστικου Εργατικου Κομματος. Ομως, για να μπορεσουμε να φτασουμε στο σημειο να διεκδικησουμε το ρολο του Κομματος που μπορει να εκφρασει και να οργανωσει τους αγωνες, χρειαστηκαν χρονια υπομονετικης δουλειας, σκληρης παρεμβασης με οπλο τον επαναστατικο μαρξισμο και τις διεθνιστικες ιδεες. Η βοηθεια που πηραμε απο την παλη σας ολα αυτα τα χρονια, οι κρυσταλινες αποψεις που επεξεργαστηκατε για την Ελληνοτουρκικη διαμαχη στην Κυπρο ειναι καμματι της κοινης μας παραδοσης.

Γι'αυτο καθε βημα που κανετε προς τα μπρος ειναι βημα για το Σοσιαλιστικο Εργατικο Κομμα, βημα για ολοκληρη την Διεθνιστικη Σοσιαλιστικη Ταση.

Ειμαστε πεισμενοι οτι και στην Κυπρο αυτα τα βηματα μπορουν να γινουν γρηγορα αλματα.

Σας ευχομαστε καθε επιτυχια της Συνδιασκεψης σας.

Με συντροφικους χαιρετισμους,

η Κ.Ε. του Σοσιαλιστικου Εργατικου Κομματος.

Απο την Οργανωση Sosyalist Isci στην Τουρκια

Συντροφοι,

σας ευχομαστε καθε επιτυχια στην Συνδιασκεψη σας. Σε μας που αγωνιζομαστε για την πραγματικη διεθνιστικη σοσιαλιστικη παραδοση στην Τουρκια, μας δινει ιδιαιτερη χαρα να μπορουμε να αναφερομαστε σε μια επαναστατικη οργανωση στην Κυπρο που διεξαγει με συνεπεια ενα αγωνα εναντια σε καθε μορφης σοβινισμο και εθνικισμο, που υπερασπιζεται τα δικαιωματα των εθνικων μειονοτητων και που παλευει εναντια στον πολεμο.

Η παρουσια και η δραση της οργανωσης σας αποτελει ενα απο τα καλυτερα οπλα για τον δικο μας αγωνα εναντια στον εθνικισμο, τον σοβινισμο και την καταπιεση των εθνικων μειονοτητων στην Τουρκια. Ειναι καθηκον ολων μας να υπενθυμιζουμε συνεχως στους ελληνες και τουρκους εργατες για τα κοινα τους συμφεροντα και τους κοινους τους αγωνες, την στιγμη που η ελληνικη και η τουρκικη αρχουσα ταξη προσπαθουν να αναζωπυρωσουν τα εθνικιστικα μιση οπως εκαναν με την Κυπρο.

Η τουρκικη αρχουσα ταξη βρισκεται σε βαθια κριση. Η γαγγραινα του πολεμου εναντια στους Κουρδους στην νοτιοανατολικη Τουρκια ειναι σημερα αισθητη σε ολη την τουρκικη κοινωνια. Για να πολεμησει τους Κουρδους η κυβερνηση εχει προσλαβει και εξοπλισει φασιστες οι οποιοι ενθαρρυνονται να κανουν και εμποριο ναρκωτικων και να προβαινουν σε τρομοκρατικες ενεργειες.

Τα δεξια κομματα ειναι ολα τους ανεμειγμενα στη διαφθορα. Για αλλη μια φορα η κατασταση στην Τουρκια ειναι αποδειξη για αυτο που ελεγε ο Μαρξ: "Το εθνος που υποδουλωνει αλλο εθνος δεν μπορει να ειναι το ιδιο ελευθερο".

Ελπιζουμε πως συντομα θα ολοκληρωθουν οι νομικες διαδικασιες για την ιδρυση του κομματος μας. Σας ευχομαστε καθε επιτυχια και περιμενουμε την στιγμη που θα καλεσουμε αντιπροσωπους της οργανωσης σας στο ιδρυτικο μας συνεδριο.

Συντροφικα ,

Οργανωτικη Επιτροπη για την ιδρυση του Σοσιαλιστικου Εργατικου Κομματος της Τουρκιας.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗΣ '97

Επαναστατικη Αριστερα η απαντηση στην κριση του συστηματος και του ρεφορμισμου

Ολο και περισσοτερος κοσμος αρχιζει να βλεπει οτι η κυβερνηση Κληριδη ειναι μια συντηρητικη κυβερνηση που εχει αναλαβει να περασει ολες της επιλογες των κεφαλαιοκρατων σε βαρος της εργατικης ταξης.

Τεσσερα χρονια μετα την ανοδο της στην εξουσια, αυτο αρχιζει να γινεται συνειδηση οχι μονο σε αριστερους εργαζομενους αλλα και πολλους δεξιους. Σημερα βλεπουμε κομματια της εργατικης ταξης και της νεολαιας, ακομη και αυτα στα οποια κυριαρχουσε η δεξια, να συγκρουονται μαζι της, οπως καθηγητες, γιατροι, ταχυδρομικοι, φοιτητες και μαθητες.

Οι κινητοποιησεις τροφοδοτουνται απο το θυμο και την αγανακτηση που προκαλει η πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων που επιβαλλει η κυβερνηση. Οι ελλειψεις στα νοσοκομεια σε γιατρους, νοσηλευτες, υποδομη και τεχνικο εξοπλισμο εχουν στοιχισει πολλες φορες την ιδια τη ζωη σε ενα μεγαλο αριθμο ασθενων. Οι καρδιοπαθεις εχουν καταγγειλει το θανατο 4 ασθενων που πεθαναν περιμενοντας να τους γινει ενας απλος καθετηριασμος ενω οι ελλειψεις στην υπηρεσια ασθενοφορων στοιχιζουν καθε χρονο τη ζωη σε 40 ασθενεις, οπως καταγγειλε εμπειρογνωμονας της Παγκοσμιας Οργανωσης Υγειας.

Η κριση του ε/κ καπιταλισμου

Ο ελληνοκυπριακος καπιταλισμος αντιμετωπιζει τα χειροτερα προβληματα απο το 1974. Ο ρυθμος αναπτυξης της Οικονομιας πεφτει. Επιχειρησεις κλεινουν ή αναστελλουν τις εργασιες τους απολυοντας χιλιαδες εργαζομενους. Η ανεργια ξεπερασε το 4% ανεβαινοντας κατα 22% σε συγκριση με περυσι. Ο τουρισμος βρισκεται σε καθοδικη πορεια ενω ολοκληρα κομματια της βιομηχανιας, κυριως στη μεταποιηση εχουν συρρικνωθει κατα 50%-60%.

Η παγκοσμια οικονομικη κριση δεν αφηνει πολλα περιθωρια στον ελληνοκυπριακο καπιταλισμο για να ξεπερασει τα προβληματα του. Η προοπτικη ενταξης στην Ε.Ε. και η προσπαθεια συγκλισης με τους δειχτες του Μααστριχτ βαζει ακομα πιο μεγαλες πιεσεις, ενω τα εξοπλιστικα προγραμματα μαμμουθ, υψους 1.2 δισεκατομμυριων λιρων που εχει εξαγγειλει η κυβερνηση ειναι σιγουρο οτι θα εκτιναξουν τα ελλειματα στα υψη. Η συνεχιση της λιτοτητας ειναι μονοδρομος για τη κυβερνηση.

Σε τετοιες εποχες κρισης ομως, μεσα σε ενα αβεβαιο περιβαλλον, οι επιλογες και οι αποφασεις της κυβερνησης και της αρχουσας ταξης δεν ειναι καθολου ευκολη υποθεση. Το ποιοι θα στηριχτουν, ποιοι θα παρουν τις επιδοτησεις και τις φοροαπαλλαγες ειναι ζητημα ζωης και θανατου για τους καπιταλιστες. Για αυτο και προκαλει αντιδρασεις και διασπαση μεσα στην ιδια την αρχουσα ταξη.

Ετσι βλεπουμε τον Αναστασιαδη να τα βαζει με το Πουργουριδη και το Ματση, ενω η συζητηση για αναβολη του Συνεδριου του κομματος εχει εξελιχτει σε μεγαλη κοντρα. Ειναι χαρακτηριστικο ακομα οτι μερικες φορες η κυβερνηση αντιμετωπιζει περισσοτερη αντιπολιτευση απο στελεχη των κομματων της συμπολιτευσης, απ□ οτι απο τα ιδια τα κομματα της αντιπολιτευσης, οπως το Τασο Παπαδοπουλο του ΔΗΚΟ και μερικες φορες τον ιδιο το Κυπριανου.

Η θεση της αρχουσας ταξης και τη κυβερνησης χειροτερευει εξαιτιας και της μεγαλης αντιστασης που βρισκει απο την εργατικη ταξη που δεν ειναι διατεθιμενη να φορτωθει τα βαρη της κρισης.

Η κρίση του ρεφορμισμου

Ενω η κυβερνηση κλωνιζεται και η αρχουσα ταξη ειναι διασπασμενη η αντιπολιτεύση αντι ν αρπαξει την ευκαιρια για να της δωσει μια κλωτσια να φυγει ακολουθα ταχτικη αναμονης. Αφηνει την κυβερνηση να συμπληρωσει τη θητεια της και ψαχνει εκλογικες συνεργασιες για κοινο υποψηφιο στις προεδρικες του 1998.

Αυτη η ταχτικη του ΑΚΕΛ, που ειναι το πιο σημαντικο κομμα της αντιπολιτευσης, ηταν που επετρεψε στο Κληριδη να την βγαλει μεχρι τωρα «καθαρη» ενω βρεθηκε πολλες φορες σε εντονη συγκρουση με τον θυμο και την αγανακτηση του κοσμου, οπως στη περιπτωση της δολοφονικης επιχειρησης των ΜΜΑΔ στη Χλωρακα, για τους 62 και την αναβιωση του γριβισμου, για τη λιτοτητα και επιθεσεις της εναντια στις εργατικες καταχτησεις.

Η ταχτικη της αναμονης και οι δεξιες προσαρμογες του ΑΚΕΛ για να βρει συμμαχους απο τα δεξια ειναι επικινδυνη. Μπορει να χαρισει στο Κληριδη αλλη μια πενταετια γιατι θα του επιτρεψει να φτασει στις εκλογες μεσα σε ενα ηπιο κλιμα οπου η επιλογη που θα μπαινει στους αμφιταλατευομενους ψηφοφορους θα ειναι: ο δοκιμασμενος Κληριδης ή καποιος αγνωστος, ή ακομη και καποιος σαν τον Βασιλειου που στην ουσια ακολουθησε μια πολιτικη που ελαχιστα διεφερε απο αυτη του Κληριδη. Μια τετοια ταχτικη απο τους Εργατικους στην Βρετανια επετρεψε στους Συντηρητικους της Θατσερ και του Μεντζορ να κερδισουν τεσσερεις συνεχομενες θητειες, παρα το οτι ακολουθησαν μια σκληρη αντεργατικη πολιτικη.

Αντιθετα χρειαζεται μια πολιτικη συγκρουσης με τις επιλογες της κυβερνησης σε ολους τους τομεις, λιτοτητα, περικοπες, σοβινισμος, πολεμοκαπηλεια για να δωθει η ευκαιρια στην αγανακτηση και το θυμο που υπαρχει σημερα σε μεγαλα κομματια της εργατικης ταξης και της νεολαιας να εκφραστει αντικυβερνητικα.

Αυτο ακομα και αν δεν οδηγησει στην ανατροπη της κυβερνησης πριν την ωρα της, θα εξασφαλισει οτι οι προεδρικες του □98 θα γινουν σε ενα κλιμα ταξικης πολωσης που ο Κληριδης δεν θα εχει καμια πιθανοτητα να εκλεγει.

Αυτη η «δημιουργικη αντιπολιτευση» οπως την οριζει το ΑΚΕΛ απεναντι στη κυβερνηση, και η στηριξη που δινει σε ολες τις βασικες επιλογες του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου, ενταξη στην Ε.Ε., εξοπλισμοι, εθνικισμος και ρατσισμος βρισκονται σε διασταση με τη διαθεση μεγαλου μερους της βασης του.

Ακροατηριο για τις επαναστατικες ιδεες

Αυτα τα στοιχεια, η κριση της αρχουσας ταξης και του συστηματος και η αδυναμια της παραδοσιακης αριστερας να δωσει απαντηση σε αυτα δημιουργει σημερα ενα νεο ακροατηριο μεσα στην εργατικη ταξη και την νεολαια που ειναι ετοιμο να ακουσει με μεγαλυτερη προσοχη τις επαναστατικες ιδεες.

Να ακουσει για την αναγκη της αυτοδρασης των ιδιων των απλων ανθρωπων. Για την αναγκη οργανωσης και συντονισμου των αγωνων της εργατικης ταξης και των φοιτητων.

Να ακουσει για τις διεθνιστικες ιδεες και για το πως μπορουμε να παλεψουμε εναντια στο σοβινισμο και τον πολεμο. Για το πως μπορουμε να παλεψουμε τον ρατσισμο και να υπερασπιστουμε του ξενους εργατες, μεταναστες, φοιτητες απο τις επιθεσεις της αστυνομιας, και των φασιστων, για το πως μπορουμε να πιεσουμε τις ηγεσιες των συντεχνιων να σταματησουν να παιζουν το ρολο του μπατσου απεναντι στους ξενους και να τους αγκαλιασουν και να τους υποστηριξουν.

Να ακουσει για το πως μπορουμε ν αλλαξουμε αυτη τη κοινωνια και να χτισουμε μια καλυτερη, μια σοσιαλιστικη κοινωνια.

Αυτο το ακροατηριο ειναι σημερα πολυ συγκεκριμενο και ορατο. Το ειδαμε στις απεργιες να αμφισβητα την ιδια τη συνδικαλιστικη γραφειοκρατια και να αποφασιζει απεργιες παρα τη θεληση της ηγεσιας των συντεχνιων, οπως στο Βασιλικο, την ΑΗΚ, τη ΣΥΤΑ, τους Δασονομους. Το βλεπουμε στους αγωνες των μαθητων, στις κινητοποιησεις των φοιτητων εναντια στη λιτοτητα. Το συναντησαμε στις αντιπολεμικες εκδηλωσεις και τις εκδηλωσεις επαναπροσεγγισης. Το συνανταμε στα πουληματα της εφημεριδας, που υπογραφει τα ψηφισματα εναντια στους S-300, εναντια στην ανεγερση του μνημειου του Γριβα, εναντια στο κοψιμο της ΑΤΑ.

Ειναι ενα ακροατηριο που θα μεγαλωνει συνεχως. Πολλοι εργατες και νεολαιοι θα αναγκαζονται απο την καθημερινη πραγματικοτητα να συγκρουονται με τις κυριαρχες ιδεες. Οι εργατες και οι φοιτητες που θα παλευουν εναντια στη λιτοτητα θα πρεπει να κονταρουν τον κυριαρχο εθνικισμο αν θελουν να νικησουν γιατι το τελικο επιχειρημα που θα πρεπει να αντιμετωπισουν θα ειναι: Αν θελετε πυραυλους και τανκς θα πρεπει να κανετε θυσιες. Το ιδιο με την Ε.Ε. και την ΑΤΑ, τα επιτοκια κλπ.

Η Οργανωση

Η Εργατικη Δημοκρατια ειναι η Οργανωση εκεινη που σε εξαιρεση με την υπολοιπη αριστερα δικαιωθηκε στις βασικες της επιλογες. Η εχτιμησεις μας για τον κρατικο καπιταλισμο στην Ρωσια και τις χωρες της Α. Ευρωπης, για την οικονομικη κριση, για τα αδιεξοδα της συγκυβερνησης και του εθνικισμου μας εδωσαν και μας δινουν την δυνατοτητα να εχουμε τις απαντησεις που ψαχνει ενας ολοκληρος κοσμος.

Με αυτα τα οπλα, με αυτες τις ιδεες πρεπει να βγουμε εξω με αυτοπεποιθηση και να προτεινουμε σ'αυτο το κοσμο να ελθει να παλεψουμε μαζι, να οργανωθει στην Εργατικη Δημοκρατια.

Την επομενη περιοδο μπορουμε και πρεπει να γινουμε ο πολος που θα μετατρεπει την αγανακτηση των εργατων και της νεολαιας σε δραση.

Διωξτε τους ρατσιστες οχι τους ξενους

Η κυβερνηση Κληριδη εχει αρχισει μια ρατσιστικη εκστρατεια ανθρωποκυνηγητου. Πεντε χιλιαδες ξενοι εργατες εχουν απελαθει και προκειται να απελασει αλλους 10.000. Μεσα στο πλανο της ειναι να ανοιξει στρατοπεδα απελασεως μια και οι φυλακες εχουν γεμισει απο ξενους εργατες.

Οι καταγγελιες εναντιον της Κυβερνησης στην «Ευρωπαικη Επιτροπη για την προληψη των βασανιστηριων και της κακομεταχειρησης» δειχνουν το μεγεθος της αγριοτητας που αντιμετωπιζουν καθημερινα οι ξενοι εργατες απο την κυπριακη αστυνομια. Τις τελευταιες μερες ενας αραβας εργατης ξυλοκοπηθηκε απο αστυνομικους σε τετοιο σημειο που κλαιγοντας τους παρακαλουσε να σταματησουν και θα "συνεργαστει" μαζι τους.

Η κυβερνηση ισχυριζεται οτι μ'αυτο τον τροπο θελει να αντιμετωπισει τη "μαστιγα" των "παρανομων" εργατων. Φυσικα για τα αφεντικα ειναι απολυτα νομιμο δικαιωμα να μεταφερουν τα κεφάλαια τους απο τη μια χωρα στην αλλη για να πλουτισουν και να προστατευονται απο την κριση. Δεν υπαρχει κανενας περιορισμος γι'αυτους. Αλλα αν οι εργατες ακολουθουν αυτη την κινηση των κεφαλαιων, τοτε τους βαπτιζουν παρανομους και αντιμετωπιζουν ξυλοδαρμους και απελασεις.

Η δηλωση του Υπουργου Εργασιας οτι «αποδεδειγμενα το ντοπιο εργατικο δυναμικο δεν ειναι σε θεση να ανταποκριθει στο βαθμο που θελουμε, αφου σε πολλα γεωργοκτηνοτροφικα επαγγελματα οι κυπριοι δεν ενδιαφερονται να εργοδοτηθουν» δειχνει ακριβως τι ειναι αυτο που καθοριζει το ποιος ειναι νομιμος και ποιος παρανομος. Αν συγκεκριμμενοι κλαδοι δεν μπορουν να επιβιωσουν η να συνεχισουν την παρα περα αναπτυξη τους χωρις ξενους εργατες, τοτε δινονται και αδειες εργασιας. Το τι δουλειες κανουν βασικα οι ξενοι εργατες, φαινεται και απο την πιο πανω δηλωση. Τις χειροτερες και τις πιο κακοπληρωμενες.

Την ιδια στιγμη η κυβερνηση ετοιμασε νομοσχεδιο που επιτρεπει την ελευθερη εισοδο, διαμονη και εργασια για τεσσερα χρονια, τους Ευρωπαιους. Αυτο δειχνει το ρατσισμο της προς τους Ασιατες και Αραβες εργατες ενω απο την Ευρωπη ειναι γνωστο ποιοι θα ελθουν εδω για δουλεια, στελεχη επιχειρησεων και πολυεθνικων.

Η κυβερνηση η οποια προστατευει και προωθει τα συμφεροντα των αφεντικων θελει σε μια περιοδο που η ανεργια ανεβαινει κατα 25% μεσα σε ενα χρονο να στρεψει το θυμο των εργατων εναντια στους ξενους.

Οι οκτω χιλιαδες κυπριοι εργατες που απολυθηκαν απο τις βιομηχανιες ενδυσης, υποδησης και βαλιτσοποιΐας τα τελευταια χρονια ειναι γιατι τα αφεντικα εκλεισαν τα εργοστασια για να τα μεταφερουν στην Α. Ευρωπη ή την Μ Ανατολη οπου τα μεροκαματα ειναι χαμηλοτερα. Δεν φταινε οι ξενοι εργατες γι'αυτο.

Η κυβερνηση αποφασισε να μην εγκρινει ή ανανεωσει αδειες εργασιας ξενων εργατων σε 25 κλαδους της βιομηχανιας με το προσχημα οτι σ'αυτους τους τομεις υπαρχουν ανεργοι Κυπριοι εργατες.

Απο την αλλη αυτη η ρατσιστικη πολιτικη διαιρει τους εργατες σε ξενους και ντοπιους και σπαζει την ενοτητα τους.

Αλλα δεν ειναι μονο η κυβερνηση. Οι ηγεσιες των συντεχνιων αντι να παλευουν εναντια σ'αυτη την πολιτικη πρωτοστατουν σ'αυτην την ρατσιστικη εκστρατεια γι'αυτο ειναι συνυπευθυνοι για τους εξευτελιστικους μισθους, τις αθλιες συνθηκες εργασιας και τα κυνηγητα της αστυνομιας εναντια στους ξενους εργατες.

Η οικονομικη κριση μαζι με το ρατσισμο και την ξενοφοβια που καλλιεργειται απο τα πανω και η αδυναμια των κομματων της παραδοσιακης αριστερας σε ολο το κοσμο να δωσουν μια πειστικη εναλλακτικη απαντηση στην ανεργια, τις περικοπες και τη λιτοτητα δινουν τη δυνατοτητα στους φασιστες να βγαινουν στο προσκηνιο. Στη Γαλλια το κομμα του φασιστα Λεπεν βγηκε πρωτο κομμα σε τεσσερεις πολεις αναμεσα στις οποιες και η Βιτρολ. "*Καταργηση ολων των κοινωνικων επιδοματων προς τους μεταναστες και απολυση των εργαζομενων στις κοινωνικες υπηρεσιες για να προσληφθουν αστυνομικοι που θα παταξουν την εγκληματικοτητα.*" "*Αφαιρεση ολων των βιβλιων αριστερων αποκλισεων απο τις βιβλιοθηκες" και αποκλεισμος των μαυρων μουσικων και της ραπ μουσικης*" ειναι μερικα αυτα που υποσχεται να εφαρμοσει η νεα δημαρχος της Βιτρολ.

Για να μη δουμε μια τετοια εξελιξη και στην Κυπρο πρεπει να ακολουθησουμε το παραδειγμα των Γαλλων εργατων και νεολαιων που ξεσηκωθηκαν σε μαζικες και μαχητικες διαδηλωσεις απο τις ρατσιστικες δηλωσεις της δημαρχου του ναζιστικου κομματος του Λεπέν.

Μυριανθη Λοΐζου

Απο τις διαδηλωσεις εναντια στις ρατσιστικες δηλωσεις της φασιστριας δημαρχου της Βιτρολ. Οι ηγεσιες των συντεχνειων εδω θα πρεπει να παρουν καποια μαθηματα απο τις αντιρατσιστικες κινητοποιησεις των γαλλικων συνδικατων. Στη φωτο διακρυνονται το πανώ και τα πλακατ της Socialisme International, αδελφης οργανωσης της Εργατικης Δημοκρατιας στη Γαλλια.

Εμπρησμος «ΑΣΤΡΑ»

Οχι στην αναβιωση του πραξικοπηματικου κλιματος

Καταγγελλουμε με αποτροπιασμο την αποπειρα εμπρησμου του ραδιοσταθμου «ΑΣΤΡΑ 92.8». Προκειται για μια φασιστικη επιθεση που ερχεται σαν συνεχεια προηγουμενων επιθεσεων και απειλων σε βαρος του «ΑΣΤΡΑ» και αλλων βομβιστικων επιθεσεων εναντιον αριστερων και δημοκρατικων σωματειων.

Αυτη η επιθεση εχει σαν στοχο να φιμωσει καθε φωνη που στρεφεται εναντια στον ελληνοκεντρικο σοβινισμο και κοντραρει την εθνικοφροσυνη.

Η Εργατικη Δημοκρατια πριν λιγες μερες δεχτηκε και η ιδια, παρομοια επιθεση στο ΑΤΙ, οταν ακροδεξιοι επιτεθηκαν δυο φορες σε συνεργειο της που πουλουσε την εφημεριδα και προπαγανδιζε εκδηλωση εναντια στο Γριβα και εκαψαν την εφημεριδα, ενω απειλουσαν να μας καψουν ολοκληρους.

Αυτος που εχει ανοιξει το δρομο σε αυτες τις επιθεσεις ειναι στην ουσια η ιδια η κυβερνηση. Απομονωμενη εξαιτιας της αντεργατικης και συντηρητικης πολιτικης που ακολουθει προσπαθει να βρει στηριγματα στην εθνικοφροσυνη. Με την αποκατασταση των '62 και την αναβιωση του Γριβισμου εχει στην ουσια αποκαταστησει το πραξικοπημα και την ΕΟΚΑ Β'. Σημερα οι οπαδοι και νοσταλγοι του εοκαβητισμου προσπαθουν να «αναβιωσουν» και «αποκαταστησουν» και το πραξικοπηματικο κλιμα.

Καθε δημοκρατης, καθε εργαζομενος και νεολαιος πρεπει να καταγγειλει αυτην την βαρβαρη φασιστικη επιθεση εναντια στον «ΑΣΤΡΑ» και να κινητοποιηθει για να φραξουμε το δρομο στο φασιμο. Να κινητοποιηθουμε εναντια στην πολιτικη της λιτοτητας, του σοβινισμου και της πολεμοκάπηλειας, που τους ανοιγει το δρομο και να στειλουμε τους εοκαβητατζηδες γριβικους και την κυβερνηση τους εκει που πραγματικα τους αξιζει να βρισκονται, στις υπονομους της ιστοριας.

Εργατικη Δημοκρατια

2 Μαρτη 1997

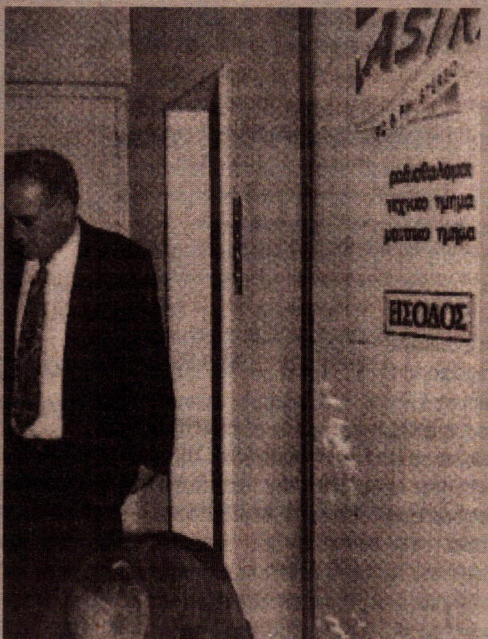

ΛΥΚΕΙΟ ΔΑΣΟΥΠΟΛΗΣ

Οι μικροι αγωνες δειχνουν το δρομο για τους μεγαλους

Τη στιγμη που η παιδεια αντιμετωπιζει ενα σωρο προβληματα οπως την παραπαιδεια, τις ελλειψεις σε καθηγητες, αιθουσες, εξοπλισμο, βιβλια κ.α., το Υπουργειο Παιδειας αντι να επιλυσει αυτα τα προβληματα, προσπαθει να επιβαλει κανονισμους στρατιωτικης πειθαρχιας και αυταρχισμο για να πνιξει καθε αντισταση των μαθητων και καθε δημοκρατικη φωνη. Για να το πετυχει αυτο χρησιμοποιει τους καθηγητες για να εφαρμοσουν τα μετρα αυτα.

Τρανο παραδειγμα αυτου ειναι ενα συμβαν που συνεβηκε στην ταξη μου στο λυκειο Δασουπολεως. Οταν μας ειπε ο καθηγητης μας οτι θα εκανε διαγωνισμα ολοι στην ταξη νιωθαμε οτι δεν μας ειχε προετοιμασει καταλληλα για κατι τετοιο. Αυθορμητα αλλα και ομοφωνα πηραμε την αποφαση οτι δεν θα γραφαμε το διαγωνισμα αν δεν επαναλαμβαναμε την υλη του διαγωνισματος μαζι με τον καθηγητη. Το επομενο μας βημα ηταν να ακουλουθησουμε κατα λεξη τους κανονισμους του σχολειου, που ηταν η συζητηση του θεματος με τον καθηγητη και στη συνεχεια με τον υπευθυνο καθηγητη του τμηματος και αργοτερα με την διευθυνση.

Ομως παρ'ολα αυτα ο καθηγητης αρνηθηκε να αναβαλει το διαγωνισμα. Ετσι αποφασισαμε ολοι μαζι να μην γραψουμε το γραπτο, πραγμα το οποιο και καναμε. Αυτο ειχε ως αποτελεσμα την αντιδραση της διευθυνσης που απειλησε να μας τιμωρησει με μια μερα αποβολη και με μειωση της διαγωγης μας κατηγορωντας μας για σταση! Οι απειλες επηρεασαν το συμβουλιο της ταξης το οποιο γυρεψε ενα συμβιβασμο προτεινοντας να απολογηθουμε. Μετα, ομως, απο συζητηση στην ταξη παρθηκε η αποφαση να μην υποχωρησουμε και να στηριξουμε τις θεσεις μας με επιχειρηματα. Τα βασικα μας επιχειρηματα ηταν, οτι η πραξη μας δεν πρεπει να θεωρηθει σαν ανταρσια αλλα ως το δημοκρατικο και συνδικαλιστικο μας δικαιωμα να διαμαρτυρηθουμε, οτι δηλαδη εκαναν και οι ιδιοι οι καθηγητες οταν, με το δικιο τους, εκαναν αποχη απο τα μαθηματα σε ενδειξη διαμαρτυριας για τη ποινικη διωξη καθηγητων που εκαναν ιδιαιτερα. Με αυτη την εμμονη μας καταφεραμε την διευθυνση να υποχωρησει και να αποσυρει τις απειλες της και να περιοριστει σε μια απλη παρατηρηση.

Αυτα τα μικρα δειχνουν τον τροπο που πετυχαινονται και τα μεγαλα.

Κυριακος Κοιλιαρης

ΔΙΕΘΝΗ

ΕΛΛΑΔΑ

«Δωστε λεφτα για τη παιδεια πουλhστε κανα πυραυλο να φτιαξουμε σχολεια»

Με αυτο το συνθημα χιλιαδες απεργοι καθηγητες και δασκαλοι απαντουν στον Ελληνα Υπουργο Παιδειας Αρσενη, τον «αγαπημενο» υπουργο των εδω σωβινιστων, που αρνειται να δωσει αυξησεις και ζητα «παραταση του σχολικου ετους» και «μαθημα τα σαββατοκυριακα».

Τα αιτηματα τους ειναι, 250 χιλ δραχμες, (500 λιρες), καθαρο κατωτατο μισθο, υπερωριακη αποζημιωση για την δουλια που κανουν στο σπιτι, προσληψη 6000 εκπαιδευτικων, λεφτα για τα ρημαγμενα σχολεια. Λενε «οχι στην ιδιωτικοποιηση της εκπαιδευσης» και ζητουν «μορφωση και δουλεια για ολους, χωρις φραγμους και διακρισεις».

ενοτητα

Στις 13 του Φεβραρη καθηγητες και δασκαλοι καλεσαν συλλαλητηριο συμπαραστασης εναντια στη λιτοτητα του Σημιτη. Ο ογκος και ο παλμος των δεκαδων χιλιαδων διαδηλωτων που μαζευτηκαν, αναμεσα τους, χιλιαδες μαθητες, φοιτητες, εργαζομενοι που συμπαραστεκονται στον αγωνα των εκπαιδευτικων, ηταν πρωτοφανης. Μαζι ενωμενοι, εδωσαν την δυναμικη παρουσια τους στο κοινο απεργιακο συλλαλητηριο που εγινε στην Αθηνα και Θεσσαλονικη. Πανω απο 20.000 διαδηλωτες πλημμυρισαν το κεντρο της Αθηνας.

Παρομοια και στη Θεσσαλονικη οπου δεν ξαναγινε τοσο μαζικο συλλαλητηριο. Ολα τα σχολεια της πολης εμειναν κλειστα εκεινη τη μερα εκτοξευοντας τα ποσοστα της απεργιας κοντα στο 100%.

Οι ενθουσιασμενοι μαθητες που μαζευτηκαν δεν σταματησαν στιγμη να φωναζουν τα συνθηματα μαζι με τους καθηγητες και δασκαλους τους, δειχνοντας εμπρακτα οτι θεωρουν το αγωνα των δασκαλων τους και δικο τους αγωνα. «Και πεντε και εξι και δεκα εβδομαδες εμεις θα απεργουμε μεχρι το 2000», «Σημιτη εισαι καθηγητης να παρεις το μισθο που περνουμε κι εμεις»... τα συνθηματα δεν ειχαν τελειωμο.

Και στις δυο διαδηλωσεις οι εκπαιδευτικοι εκαναν αυτοσχεδιες καλλιτεχνικες εκδηλωσεις με μουσικες αλλα και .... θεατρικες παραστασεις, γελοιοποιωντας την αθλια δηλωση του Σημιτη για «τζογαδορους εκπαιδευτικους». *«Ειναι δειγμα οτι χαιρομαστε τον αγωνα που κανουμε, τον απολαμβανουμε, δεν αποτελει για μας βαρος, αλλα μια αστειρευτη πηγη εμπνευσης»*, τονιζαν απεργοι με εντονο το αισθημα χαρας και αυτοπεποιηθησης για τον αγωνα τους.

Οι συντροφοι εκπαιδευτικοι, του Σοσιαλιστικου Εργατικου Κομματος (αδελφη οργανωση της Εργατικης Δημοκρατιας) δουλεψαν με επιτυχια μεσα στις Γενικες Συνελευσης που ηταν αντιπροσωποι, για να πεισουν οτι πρεπει οι απεργιακες επιτροπες να δωσουν ενα γυρο σε εργατικους χωρους για ψηφισματα συμπαραστασης και λεφτα για το απεργιακο τους ταμειο. Η ανταποκριση ηταν φανταστικη τοσο απο τους συναδελφους τους οσο και απο τους αλλους εργαζομενους.

συνδικατα

Η απεργια τελικα των δασκαλων σταματησε, μετα το ξεπουλημα της απο τη συνδικαλιστικη γραφειοκτατια. Ο κλαδος των δασκαλων ειχε μικροτερη εμπειρια απ΄αυτη των καθηγητων, που εφτασαν στην απεργια διαρκειας εχοντας πισω τους απανωτες συνελευσεις και συνεχεις μαχες εναντια στην ηγεσια των συνδικατων. Η κοινη δραση τους με τους καθηγητες ομως τους εδωσε τρομερα εφοδια για τον επομενο γυρο.

Με τους καθηγητες, κυβερνηση και τα συνδικατα, προσπαθησαν να λυσουν το προβλημα με μαθηματικες μανουβρες. Οτι υπηρξε ταχα παρεξηγηση στο ποσοστο αυξησης και οτι βασικα το προβλημα ηταν απλα ενα «λογιστικο λαθος». Οι μαζικες και δυναμικες συνελευσεις, οι πορειες και οι αλλες κινητοποιησεις των καθηγητων, τους διδαξαν οτι εχουν τη δυναμη να συνεχισουν τον αγωνα ακαμα κι οταν οι ηγεσιες τους λενε να σταματησουν. Η προσπαθεια των ηγεσιων των συνδικατων να φρεναρουν τις απεργιες καθως και των Μεσων Μαζικης Ενημερωσης που προσπαθουσαν να παραπλανησουν, οτι τα περισσοτερα σχολεια λειτουργουν, επεσε στο κενο. Στο κενο επεσαν και οι απειλες της κυβερνηση για επιστρατευση των απεργων.

Η απεργια των εκπαιδευτικων στην Ελλαδα δειχνει ξεκαθαρα οτι λιτοτητα και μορφωση δεν συμβιβαζονται. Ακομα οτι η ενοτητα καθηγητων, δασκαλων και μαθητων ειναι βασικη προϋποθεση για να μπορουν σαν μια γροθια να κτυπησουν ουσιαστικα τη λιτοτητα και τις περικοπες στο χωρο της εκπαιδευσης. Ειναι μηνυματα που πρεπει να κρατησουν οι εκπαιδευτικοι και μαθητες εδω στη Κυπρο. Η επιθεση εναντια στη δημοσια παιδεια δεν ειναι χαρακτηρισικο της κυβερνησης του Σημιτη αλλα και του Κληριδη και ολων των ομοϊδεατων τους σ΄ολοκληρη την Ευρωπη.

Δημητρα Χριστοδουλου

ΚΙΝΑ: Κανενας δεν θα κλαψει το χασαπη της Τιενανμεν

Πεθανε στις 19 του Φεβραρη ο Ντενγκ Χσιαο Πινγκ, ηγετης για τα τελευταια 18 χρονια, του Κομμουνιστικου Κομματος Κινας. Μετα τον θανατο του Μαο Τσε Ντουνγκ ηταν η επιλογη της κινεζικης αρχουσας ταξης για να ηγηθει στα 1978 της προσπαθειας να κτισουν τον "σοσιαλισμο με κινεζικα χαρακτηριστικα".

Ενας ορος που σημαινε την εισαγωγη στοιχειων απο τον δυτικο καπιταλισμο στην κινεζικη οικονομια. Μια οικονομια που ειχε αναπτυχθει μετα την κινεζικη επανασταση στις ιδιες γραμμες με τον γραφειοκρατικο κρατικο καπιταλισμο στην ΕΣΣΔ.

Η κηδεια του εγινε στις 24 του Φεβραρη μεσα σε δρακοντεια μετρα ασφαλειας. Το καθεστως τρεμοντας μπροστα στην πιθανοτητα να επαναληφθει η εξεγερση των εργατων και φοιτητων του 1989 θελησε να προλαβει καθε εκδηλωση που δεν βρισκοταν κατω απο τον απολυτο ελεγχο του.

Ο Κλιντον, ο Κολ, η Θατσερ, ο Γελτσιν εκαναν εγκωμιαστικα σχολια, παρουσιαζοντας τον Ντενγκ σαν τον ανθρωπο που οδηγησε την Κινα στον δρομο των "μεταρρυθμισεων", του "εκσυγχρονισμου" και της "αγορας" αλλαζοντας την ζωη του κινεζικου λαου προς το καλυτερο. Την ιδια ωρα που δεξιοι προεδροι και πρωθυπουργοι επαινουσαν τον ρολο του Ντενγκ στην επιστροφη της Κινας "στο δρομο του καπιταλισμου", ο κουβανος ηγετης Φιντελ Καστρο μιλουσε για την *«προσφορα του συντροφου Ντενγκ Χσιαο Πινγκ στην οικοδομηση και εδραιωση του σοσιαλισμου στην Κινα»*.

Την ιδια αντιμετωπιση ειχαν ολα τα σταλινικα ΚΚ που προβαλουν συνεχως τα "επιτευγματα" του κινεζικου καθεστωτος.

Το ΑΚΕΛ σε συλλυπητηριο μηνυμα προς στη ΚΕ του ΚΚΚ εκφραζει θλιψη για το θανατο «μιας εξεχουσας προσωπικοτητας της Κινας και του παγκοσμιου κομμουνιστικου κινηματος».

Τι ηταν λοιπον ο Ντενγκ; "ηρωας του σοσιαλισμου" ή διαχειριστης του καπιταλισμου;

Κρατικος καπιταλισμος

Το 1925-27 εκατομυρια εργατες της Κινας ξεσηκωθηκαν σε μια πραγματικη επανασταση. Ξεπουληθηκαν ομως απο τον Σταλιν και την ηγεσια του ΚΚΚ που επεδιωκαν συμμαχιες με τους κινεζους εθνικιστες. Η ηττα της επαναστασης στερησε το ΚΚ απο τη μαζικη εργατικη του βαση και το μετατρεψε σ'ενα αγροτικο στρατο με μια σταλινικη ηγεσια υπο τον Μαο.

Το 1949 ο στρατος των εκατονταδων χιλιαδων αγροτων, κατω απο την ηγεσια του ΚΚ και του Μαο εδωσε οριστικα τελος στην κυριαρχια των Μεγαλων Δυναμεων και απαλλαξε την Κινα απο το παλιο καταπιεστικο καθεστως των γαιοκτημονων και των τοπικων πολεμαρχων.

Παρα την ρητορικη των ηγετων του, αναμεσα τους και ο Ντενγκ, το νεο καθεστως δεν ειχε καμια σχεση με τον σοσιαλισμο. Το οραμα τους ηταν μια "εθνικα ανεξαρτητη" Κινα με ισχυρη οικονομια. Οι ηγετες του ΚΚΚ προσπαθησαν να αντιγραψουν την συνταγη που ειχε ακολουθησει ο Σταλιν: να χτισουν μια συγχρονη βιομηχανια και ενα ισχυρο στρατο να την προστατευει.

Η ζωη των εργατων και των αγροτων υποταχθηκε ολοκληρωτικα στις αναγκες της γρηγορης εκβιομηχανισης. Το καθεστως της Κινας του Μαο ηταν κρατικος καπιταλισμος, ενας καπιταλισμος οπου τα παντα ελεγχονταν, μεσω της κρατικης ιδιοκτησιας, απο μια μικρη γραφειοκρατικη προνομιουχα ταξη κομματικων στελεχων, διευθυντων επιχειρησεων, στρατηγων, στελεχων της αστυνομιας.

Η ελευθερια και δημοκρατια ηταν και παραμενουν λεξεις αγνωστες στην Κινα. Η αγρια καταστολη και οι αιματηρες διαμαχες αναμεσα στις διαφορες κλικες για την κυριαρχια μεσα στο κομμα και τον κρατικο μηχανισμο εγιναν ο κανονας της πολιτικης στην Κινα. Ενας κανονας που ισχυει μεχρι σημερα.

Στη δεκαετια του '50 ο Ντενγκ συνεργαστηκε στενα με τον Μαο πρωτοστατοντας στις "εκκαθαρισεις" των αντιπαλων του Μαο μεσα στην γραφειοκρατια.

Στη δεκαετια του '60 ηρθε σε αντιπαραθεση μαζι του και την εποχη της «πολιτιστικης επαναστασης», της εκστρατειας που εξαπελησε ο Μαο εναντια στους αντιπαλους του, αναγκαστηκε να παραιτηθει. Ξαναβρεθηκαν ομως στο ιδιο στρατοπεδο για να καταστειλουν τις αντιδρασεις του κοσμου που «ξεχειλωσε» την «πολιτιστικη επανασταση» διεκδικωντας ελευθεριες και σε μερικες περιπτωσεις εφτασε σε εξεγερσεις απο τα κατω. Μετα τον θανατο του Μαο το 1976 η διαμαχη μεσα στη γραφειοκρατια εκφραστηκε απο δυο πολους. Στον ενα πολο ηταν η χηρα του Μαο και οι "συντηρητικοι" και στον αλλο ο Ντενγκ και οι "μεταρρυθμιστες". Καμια απο τις δυο πτερυγες δεν αμφισβητουσε τους στοχους της αρχουσας ταξης ομως οι "μεταρυθμιστες" πιστευαν οτι ο παλιος σταλινικος δρομος της "κλειστης" οικονομιας που οργανωνεται με βαση τα γραφειοκρατικα "πλανα" ειχε πια εξαντληθει. Ο Ντενγκ προτεινε το ανοιγμα της οικονομιας στη διεθνη αγορα και την προσκληση επενδυτων και εμπορων απο την δυση. Οι "μεταρρυθμιστες" κερδισαν την μαχη με τη "Συμμορια των Τεσσαρων" οπως ονομαστηκε η κλικα της χηρας του Μαο και τους εκλεισαν στην φυλακη.

Βαρβαροτητα της αγορας

Η στροφη της Κινας στην αγορα εφερε εντυπωσιακα αποτελεσματα. Οπως συμβαινει παντοτε ομως, με τα επιτευγματα του καπιταλισμου, εφερε μαζι της νεες τρομαχτικες αντιφασεις, ανισοτητα, αντιπαραθεσεις και συγκρουσεις.

Σημερα η Κινα ειναι μια απο τις μεγαλυτερες οικονομικες και εμπορικες δυναμεις του πλανητη. Η παραγωγη εχει σχεδον τετραπλασιαστει απο το 1979. Συμφωνα με τους δυτικους "αναλυτες" η αναπτυξη με την στροφη στην αγορα εφερε και την βελτιωση στο επιπεδο ζωης. Η καταναλωση βοδινου, για παραδειγμα, αυξηθηκε μεσα στη διετια 1993-94 πανω απο 40%.

Αυτη, ομως, ειναι μοναχα η μια οψη του νομισματος. Η αλλη οψη δειχνει μια Κινα βυθισμενη στην τρελλα της αγορας, μια Κινα εκατομμυριων κατεστραμενων εργατων και αγροτων, μια Κινα οπου η "ταξη" στηριζεται στην εκτελεση χιλιαδων "αντικοινωνικων" στοιχειων καθε χρονο. Ο ιδιος ο Ντενγκ ξεδιαντροπα ονομαζε τις εκτελεσεις "μεθοδο πολιτικης εκπαιδευσης".

Πανω απο 150 εκατομμυρια αγροτες εχουν εγκαταλειψει τα τελευταια χρονια την υπαιθρο για να ζητησουν μια καλυτερη τυχη σαν εργατες στις νεες βιομηχανικες περιοχες της χωρας. Αλλα αυτο που βρισκουν μπροστα τους ειναι κατα κανονα την αγρια εκμεταλλευση και τις πιο απεριγραπτες και βαρβαρες συνθηκες.

Η Κινα κατεχει σημερα μια απο τις πρωτες θεσεις στον κοσμο σε εργατικα ατυχηματα. Το 1995, συμφωνα με επισημα στοιχεια της κυβερνησης, 11 χιλιαδες εργατες εχασαν την ζωη τους σε εργατικα ατυχηματα.

Η κατασταση στην υπαιθρο γινεται ολο και χειροτερη. 300 εκατομμυρια Κινεζοι ζουνε σημερα με λιγοτερα απο 1 δολαριο την ημερα που ειναι πολυ κατω και απο το επισημο οριο φτωχειας.

Η ενταση κορυφωθηκε στην εξεγερση της Τιενανμεν το 1989. Χιλιαδες φοιτητες και εργατες ξεσηκωθηκαν και πλημμυρισαν το κεντρο του Πεκινου. Σ'αλλες πολεις ξεσπασαν απεργιες και στηθηκαν οδοφραγματα. Η απαντηση του Ντενγκ στο αιτημα για δημοκρατια ηταν η αγρια καταστολη με τανκς και ενα κυμα εκατονταδων εκτελεσεων.

Το 1993 ξεσπασε τεραστιο κυμα αγροτικων εξεγερσεων εναντια στο νεο συστημα φορολογιας. Την ιδια χρονιά η κυβερνηση ανακοινωνε οτι "οι απεργιες, οι στασεις εργασιας, οι διαδηλωσεις, οι πορειες και διαμαρτυριες απο εργατες ξεπερασαν τις 10.000 περιπτωσεις. Μεσα στους πρωτους 10 μηνες του 1995 οι περιπτωσεις που ειχαν καταγραφει εφτασαν τις 12.000.

Η αιτια για την κατασταση στην Κινα δεν ειναι ο "σοσιαλισμος" που ποτε δεν υπηρξε. Ειναι το καθεστως του κρατικου καπιταλισμου και η κριση του, κομματι της κρισης του παγκοσμιου καπιταλισμου. Αυτο το συστημα προσπαθησε να διαχειριστει ο Ντενγκ και για να το υπερασπιστει εβαψε τα χερια του με το αιμα των εργατων και φοιτητων.

ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣ

Αγωνας δυναμ πανφοιτητικος

Η φοιτητικη αγανακτηση στις διάφορες τριτοβαθμιες σχολες ξεχειλισε μεσα στους δρομους της Λευκωσιας τον περασμενο μηνα ενω ολες οι ενδειξεις δειχνουν οτι οι κινητοποιησεις θα συνεχιστουν και τον Μαρτη.

Οι φοιτητες του Πανεπιστημιου, του ΑΤΙ, του Φρεντερικ και της Ξενοδοχιακης ειχαν επανειλημενα κατεβει σε αποχες, διαδηλωσεις και διαμαρτυριες εξω απο τα υπουργεια και την βουλη. Τα ΜΜΕ προσπαθησαν να παρουσιασουν τις κινητοποιησεις σαν εργο μιας μικρης μειοψηφιας. Η πραγματικοτητα ειναι οτι η συμμετοχη των φοιτητων ειναι πολυ μεγαλυτερη και μαχητικοτερη απο αυτην που παρουσιαζουν τα ΜΜΕ.

Στο ΑΤΙ για παραδειγμα οι φοιτητες κατεβηκαν συσσωμοι σε αποχη στα μεσα του περασμενου μηνα και κλιμακωσαν τις κινητοποιησεις τους με διαμαρτυρια εξω απο το Υπουργειο Εργασιας. Ηταν μια πολυ δυναμικη εκδηλωση με συνθηματα οπως «θα το κανουμε της Αλβανιας». Οι φοιτητες του ΑΤΙ παλευουν για την κατοχυρωση των πτυχιων τους, την αναγνωριση της Σχολης σε αυτονομη ακαδημαϊκη (αντι σε ιδρυμα που υπαγεται στο Υπουργειο Εργασιας) και για την επιλυση του στεγαστικου.

Παρομοια τακτικη ακολουθησαν και οι φοιτητες του πανεπιστημιου με αποχες αρχικα και διαμαρτυριες εξω απο την βουλη με αιτημα να κατατεθει προυπολογισμος για να ξεκινησει η ανεγερση της πανεπιστημιουπολης. Οι φοιτητες αγωνιζονται επισης και εναντια στην επιβολη διδακτρων για μεταπτυχιακες σπουδες.

Μεσα σ'αυτο το κλιμα ο ιδιοκτητης του Φρεντερικ επεβαλε νεα αυξηση διδακτρων για μια ακομα φορα φερνοντας το ξεχειλισμα της αγανακτησης των 1000 και πανω φοιτητων του. Οι αποχες απο τα μαθηματα ηταν αναποφευκτες και οπωσδηποτε δικαιολογημενες. Η διαμαρτυρια τους εξω απο το Υπουργειο Παιδειας, παρα την επιτυχια της δεν ευαισθητοποιησε την Αγγελιδου ουτε στο ελαχιστο. Ομως καταφερε να ευαισθητοποιησει τους ιδιους τους φοιτητες και τους καθηγητες τους οι οποιοι καλεσαν συνελευση για να συζητησουν πως να συμπαρασταθουν στους φοιτητες. Σαν αποτελεσμα ακομα της κινητοποιησης ο ιδιοκτητης του κολλεγιου δηλωσε ετοιμος να διαπραγματευτει με τη φοιτητικη ενωση για το υψος των διδακτρων, (συμφωνα με ανακοινωση που διαβασε ο προεδρος της φοιτητικης ενωσης εξω απο το Υπουργειο Παιδειας).

Οι φοιτητες της κρατικης Ξενοδοχειακης σχολης κατεβηκαν κι αυτοι σε αποχη με συνθημα "Οχι στην εκμεταλλευση και στην κατοχυρωση". Προσπαθεια τους ειναι να αποτρεψουν την προθεση του Διευθυντη Αντρεα Παπαδοπουλου να επιβαλει φοιτητικα τελη 250 λιρων και να τον σταματησουν απο το να μετακινησει την πρακτικη τους εξασκηση απο το *Φιλοξενεια* σε αλλα ξενοδοχεια.

Τα προβληματα που αντιμετωπιζουν οι φοιτητες στις πιο πανω σχολες δεν ειναι διαφορετικα μεταξυ τους και σιγουρα δεν περιοριζονται στις τρεις αυτες σχολες μονο. Το ζητημα της αναγνωρισης πτυχιων δεν απασχολει μονο το ΑΤΙ και το Φρεντερικ αλλα ολες τις ιδιωτικες σχολες. Τα προβληματα ανευρεσης εργασιας ειναι τα ιδια για ολους τους αποφοιτους σχολων παρα το οτι η κυβερνηση προσπαθει να επιρριψει ευθυνες στις σχολες, τα πτυχια ακομα και στο ιδιο το επιπεδο αυτου του πολυσυζητημενου πανεπιστημιου.

Η ανεργια δεν κτυπα μονο τους αποφοιτους αλλα ολο τον πληθυσμο. Τα προβληματα στεγαστικου που αντιμετωπιζουν οι φοιτητες του ΑΤΙ και του πανεπιστημιου ειναι τα ιδια με αυτα που αντιμετωπιζουν ολοι οι φοιτητες. Οταν ενας ιδιοκτητης ζητα 120 λιρες τον μηνα απο τον καθε ενα απο τρεις ενοικιους που ενοικιαζουν 4 τοιχους δεν κανει διακρισεις μεταξυ φοιτητων πανεπιστημιου και αυτων του ΑΤΙ ή του Φρεντερικ. Οταν η κυβερνηση θελει να επιβαλει διδακτρα η κινηση αυτη δινει το πρασινο φως και στις ιδιωτικες σχολες να επιβαλουν τις δικες τους αυξησεις. Τα προβληματα ειναι κοινα γι'αυτον ακριβως τον λογο ειναι που οι αγωνες των φοιτητων ολων των σχολων πρεπει να ειναι κοινοι και συντονισμενοι.

Πως μπορουμε να νικησουμε

Οταν οι φοιτητες του Φρεντερικ φωναζαν εξω απο το Υπουργειο Παιδειας "*Αγωνας μαζικος πανφοιτητικος θα ειναι η απαντηση απο εδω και μπρος*" ειχαν απολυτο δικιο. Αυτο που χρειαζεται να γινει ειναι να συντονιστουν οι αγωνες της καθε σχολης με κοινες μαζικες κινητοποιησεις.

Μεχρι σημερα οι αγωνες εχουν παραμεινει απομονωμενοι και αποδυναμωμενοι για δυο βασικους λογους:

οι ηγεσιες των φοιτητικων ενωσεων της καθε σχολης θεωρουν οτι τα δικα τους αιτηματα διαφερουν με αυτα των αλλων σχολων και προωθουν ξεχωριστους αγωνες με αποτελεσμα την μια μερα να κινητοποιουνται οι φοιτητες της μιας σχολης ενω την επομενη οι φοιτητες της αλλης.

Ο αλλος λογος ειναι το οτι εχουν και σε μερικες περιπτωσεις καλλιεργουν την αυταπατη οτι οι φοιτητες μπορουν να ικανοποιησουν τα αιτηματα τους μεσα απο τον διαλογο και τις ψευτικες υποσχεσεις που δινουν οι διαφοροι υπουργοι και η κυβερνηση.

Η αδιαλλαξια των υπουργων Παιδειας, Οικονομικων και Εργασιας δεν εχει να κανει με το οτι οι φοιτητες δεν καταφεραν να τους πεισουν για την υπαρξη των προβληματων που αντιμετωπιζουν αλλα με το οτι αυτη η κυβερνηση εχει αλλες προτεραιοτητες. Προτιμα να ξοδευει δισεκατομμυρια λιρες για εξοπλισμους αντι να δωσει λεφτα για την παιδεια και την υγεια. Προτιμα να μην αναγνωρισει τα πτυχια των ιδιωτικων σχολων ή την κατοχυρωση του ΑΤΙ γιατι ετσι θα μπορεσει να κρατησει τους μισθους ολων των εργαζομενων σε χαμηλα επιπεδα.

Γι'αυτο τον λογο το θεμα της ικανοποιησης των φοιτητικων αιτηματων δεν ειναι θεμα να πεισθει η κυβερνηση με λογικα και τεκμηριωμενα επιχειρηματα. Η κυβερνηση θα ικανοποιησει τα αιτηματα των φοιτητων μονο οταν πιεστει αρκετα, οταν δει την φοιτητικη γροθια στο προσωπο της.

Γι'αυτο επισης τον λογο ειναι που και οι αγωνες των φοιτητων χρειαζεται να ειναι κοινοι και συντονισμενοι. Για να κερδισουν ακομα οι φοιτητες χρειαζονται την συμπαρασταση των εργαζομενων. Αυτο ειναι που θα βαλει την μεγαλυτερη πιεση στην κυβερνηση. Η μεγαλη μαζα των εργαζομενων που σημερα αντιμετωπιζει και αυτη τις συνεπειες της πολιτικης της λιτοτητας και των περικοπων ειναι σιγουρο οτι βλεπει με συμπαθεια τους αγωνες των φοιτητων. Οι φοιτητες πρεπει να προσπαθησουν να μετατρεψουν αυτη τη συμπαθεια σε ενεργητικη υποστηριξη. Για να το πετυχουν χρειαζεται να κινητοποιηθουν οι ιδιοι με ψηφισματα συμπαραστασης, να πανε να μιλησουν στους εργαζομενους στους χωρους δουλειας, στις Γενικες Συνελευσεις τους. Να δειξουν πως δενονται τα προβληματα τους με αυτα των εργαζομενων. Χρειαζεται ομως πρωτα και κυρια να το δουν οι ιδιοι αυτο, και να συμπαρασταθουν σε ολους εκεινους τους κλαδους που σημερα κινητοποιουνται εναντια στη πολιτικη της λιτοτητας οπως τους ταχυδρομικους, τους γιατρους, τους καθηγητες και αλλους.

Το προβλημα ειναι πολιτικο

Πολλοι φοιτητες και φοιτητικες ενωσεις νομιζουν οτι τα αιτηματα τους δεν εχουν πολιτικο χαρακτηρα και οτι η πολιτικοποιηση των κινητοποιησεων θα διασπασει τους φοιτητες. Αυτο το επιχειρημα προωθειται κατα κυριο λογο απο τη δεξια μεσα στις σχολες για να συγκαλυψουν την αδιαφορια της κυβερνησης Κληριδη και δυστυχως γινεται αποδεκτο και απο ορισμενους στην αριστερα.

Το ποσο λανθασμενη ειναι αυτη η αποψη φανηκε οταν η δεξια Πρωτοπορια αρνηθηκε να συμμετεχει στη διαδηλωση των φοιτητων του πανεπιστημιου εξω απο την βουλη. Χρησιμοποιησε σαν δικαιολογια το οτι η κυβερνηση υποσχεθηκε να μελετησει τα αιτηματα των φοιτητων και θα καλουσε την ΦΕΠΑΝ σε διαλογο. Φυσικα καμια απο τις υποσχεσεις της κυβερνησης δεν υλοποιηθηκε και φυσικα αρκετα μελη της Πρωτοποριας αγνοησαν την πολιτικη τους ηγεσια. Ομως εκεινο που εδειξε η εμπειρια ειναι οτι ο πολιτικος χαρακτηρας που εχουν οι κινητοποιησεις με κανενα τροπο δεν μπορει να παραγνωριστει γιατι η δεξια ειναι αυτη που θελει να διασπασει τους φοιτητες.

Επιπλεον τα αιτηματα των φοιτητων θα τα ικανοποιησει η κυβερνηση μονο αν εξαναγκαστει απο τους αγωνες. Γι'αυτο αλλωστε οι φοιτητες διαδηλωνουν εξω απο τα υπουργεια και την βουλη και οχι εξω απο το Γενικο Νοσο

Η ΠΟΦΝΕ

Οι κινητοποιησεις των φοιτητων εδειξαν ξεκαθαρα οτι η διαθεση για μαχητικους αγωνες υπαρχει. Ομως η μεχρι τωρα σταση της ΠΟΦΝΕ δεν ανταποκρινεται σ'αυτη την διαθεση των φοιτητων. Η ΠΟΦΝΕ μεχρι στιγμης αρκεστηκε στις ανακοινωσεις και στα μηνυματα συμπαραστασης δινοντας ετσι την εντυπωση οτι απλα εγκρινει τους αγωνες των φοιτητων.

Αυτο που χρειαζεται ειναι να μετατρεψει τα μηνυματα συμπαραστασης σε πραξη. Αυτο σημαινει οτι πρεπει να μπει μπροστα για να καθοδηγησει και να συντονισει τους αγωνες. Μπορει για παραδειγμα να καλεσει πανφοιτητικη διαδηλωση με συνθηματα: "Αναγνωριση ολων των πτυχιων", "Λεφτα για στεγη εδω και τωρα", "Οχι στην επιβολη διδακτρων".

ΣΕΙΣ

ικος
ς

μειο Λευκωσιας.

Η παιδεια ειναι δικαιωμα

Εχει προβληθει τον τελευταιο καιρο πο τα ΜΜΕ το επιχειρημα οτι η τριτοαθμια εκπαιδευση δεν πρεπει να ειναι ωρεαν γιατι η παιδεια ειναι επενδυση πο την οποια επωφελουνται οι αποοιτοι λογω των ψηλοτερων απολαβων ου θα εχουν σαν αποφοιτοι. Αυτο ιναι το μεγαλυτερο ψεμα που σκοπο ει οχι μονο να επιβαλει διδακτρα για ς μεταπτυχιακες σπουδες αλλα και α να επιβαλει διδακτρα σε ολες τις ιτοβαθμιες σχολες.

Κανενα αφεντικο ειτε αυτο ειναι το ατος ειτε ιδιωτης δεν εργοδοτει καιο χωρις να βγαζει κερδος απο την γασια αυτου που την πουλα. Ουτε ι εργοδοτει ειδικευμενο προσωπικο παρα μονο αν το χρειαζεται. Κατ'επεκταση εκεινοι που κερδιζουν περισσοτερο μεσα απο την μορφωση ειναι οι εργοδοτες κι οχι οι εργοδοτουμενοι. Οσο πιο χρεωμενος ειναι ενας αποφοιτος πτυχιουχος τοσο πιο πολυ αναγκαζεται να εργαστει με χαμηλοτερο μισθο και κατω απο χειροτερες συνθηκες. Γι'αυτο η Παιδεια ειναι δικαιωμα ολων και ο οχι προνομιο.

Ειναι ενα δικαιωμα ομως που δεν χαριζεται αλλα καταχτιεται. Για να το εξασφαλισουμε χρειαζονται οι αγωνες των ιδιων των φοιτητων αλλα και των εργατων. Αυτο δειχνει η εμπειρια του φοιτητικου κινηματος σε μια σειρα χωρες. Αυτο δειχνουν και οι μεχρι τωρα εμπειριες του φοιτητικου κινηματος εδω.

Μαρκος Οικονομου

να μπει μπροστα

Ολα τα αιτηματα των φοιτητων συεντρωνονται και συγκεκριμενοποιοιται σε ενα σημειο αιχμης απεναντι η κυβερνηση «ΔΩΣΤΕ ΛΕΦΤΑ ΓΙΑ ΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ». Αυτο ειναι κοινο για ους και δινει τη βαση στην ΠΟΦΝΕ ι μονο για να οργανωσει μαζικες ινφοιτητικες κινητοποιησεις αλλα να νδεσει τους φοιτητικους αγωνες με τους των εργαζομενων που σημερα ητοποιουνται κατω απο το ιδιο αιτη, οπως οι δασκαλοι και οι καθηγητες. αυτη τη κατευθυνση ειναι που πρει να κινηθει η ΠΟΦΝΕ.

Ετσι οχι μονο θα μπορεσουν να νικηυν οι αγωνες των φοιτητων αλλα θα ορεσει και η ιδια να καταξιωθει μεσα η συνειδηση των φοιτητων σαν το υτεροβαθμιο εκεινο οργανο που χρειονται για να αντιμετωπισουν τις επισεις της κυβερνησης. Ετσι αποκαλυπτεται και αντιμετωπιζεται με το καλυτερο τροπο η διασπαστικη προσπαθεια των φιλοκυβερνητικων παραταξεων για δημιουργια άλλου δευτεροβαθμιου οργανου. Την επομενη φορα που σε καποιες φοιτητικες ενωσεις, οπως τη ΦΕΠΑΝ, θα μπαινει το ερωτημα: να μπουμε στην ΠΟΦΝΕ ή να κανουμε αλλο δευτεροβαθμιο οργανο η απαντηση δεν θα ειναι αφηρημενη ή θα στρεφεται γυρω απο το ποιοι κανουν τις καλυτερες αντικατοχικες πορειες αλλα απο το ποιος αποδειξε οτι βρισκεται μπροστα στους φοιτητικους αγωνες. Εκει δηλαδη που η Συναγερμικη «Πρωτοπορια» καταγραφεται σαν ουρα του κινηματος και στηριγμα της κυβερνητικης πολιτικης.

Τι λενε οι σοσιαλιστες

Οι φοιτητες στη παλη για το σοσιαλισμο

Πολλες φορες στην ιστορια οι φοιτητες με τους αγωνες τους αποτελεσαν τον σπινθηρα πολυ πιο μεγαλων ταξικων συγκρουσεων.

Στη Γαλλια το Μαη του '68 εγιναν η αφετηρια για τη μεγαλυτερη γενικη απεργια στην ιστορια του παγκοσμιου εργατικου κινηματος. Στην Ελλαδα το '73 η εξεγερση του Πολυτεχνειου εβαλε σε κινηση δεκαδες χιλιαδες εργατες σηματοδοτωντας την αρχη του τελους της Χουντας. Στη Κινα το 1989 οι φοιτητες ηταν η αρχη της εξεγερσης στην πλατεια της Τιενανμεν. Στην Αλβανια, πριν λιγες μερες, η απεργια πεινας των φοιτητων εναντια στη κυβερνηση εγινε η αφορμη για να φουντωσει και να απλωσει η εξεγερση σε ολη τη χωρα.

Σημερα βλεπουμε και εδω για πρωτη φορα το φοιτητικο κινημα να κανει εντονη την παρουσια του με καθημερινους αγωνες.

Αυτα ολα δημιουργουν το ερωτημα: Τι ειναι τελικα οι φοιτητες; Μπορουν να ειναι επαναστατικη δυναμη στο πλευρο της εργατικης ταξης ή ενδιαφερονται απλα για την καριερα τους.

Με το συστημα

Η εκπαιδευση μεσα σε καθε ταξικη κοινωνια εχει ενα διπλο ρολο. Απο τη μια να δωσει τις γνωσεις που χρειαζονται και την ειδικευση που ειναι αναγκαια στους ανθρωπους, ωστε να βρουν μια θεση στην παραγωγη και ταυτοχρονα να δικαιολογησει ιδεολογικα την υπαρξη μιας αρχουσας ταξης που εχει τον ελεγχο πανω σ'ολοκληρη την κοινωνια.

Στους χωρους της ανωτατης εκπαιδευσης πριν απο το Β' Παγκοσμιο Πολεμο συναντουσε κανεις μονο τα παιδια, της αρχουσας ταξης. Εκει προετοιμαζονταν για να στελεχωσουν τις ανωτερες θεσεις μεσα στην παραγωγη και μεσα στην ανωτερη κρατικη γραφειοκρατια. Απο την αλλη μαθαιναν πως να υπερασπιζονται ιδεολογικα την ανωτεροτητα του ιδιου του καπιταλισμου σαν συστημα.

Δεν ειναι καθολου τυχαιο που σε μια τετοια φαση, οι φοιτητες σε καθε συγκρουση αναμεσα στην αρχουσα ταξη και το προλεταριατο βρισκονται στο πλευρο των πιο αντιδραστικων δυναμεων. Στην Γενικη Απεργια το 1926 στη Βρετανια ηταν μαζι με τους απεργοσπαστες. Το ιδο εγινε και στην επαναστατημενη Ρωσια του 1917 και στην ανοδο του Χιτλερ στην Γερμανια.

Απο το σημειο αυτο πως φθανουμε στο Μαη του '68, την Ελλαδα του '73, την Τιενανμεν του 89 και την Αλβανια του '97; Τι εχει αλλαξει;

Αντιφασεις

Η περιοδος μετα τον πολεμο ειναι περιοδος ραγδαιας αναπτυξης του καπιταλισμου. Ο κοσμος ειχε καταστραφει και χρειαζονταν να ξαναφτιαχτει. Μεσα σε δυο δεκαετιες η παγκοσμια οικονομια αναπτυσσεται 2.5 φορες περισσοτερο απο οτι ολα τα προηγουμενα χρονια.

Αυτη η αναπτυξη βαζει την πιεση της μαζικοποιησης του εκπαιδευτικου συστηματος. Ο συγχρονος καπιταλισμος εχει πια αναγκη απο μια ολοκληρη μαζα ειδικευμενων εργατων που βαζουν σε κινηση οχι μονο τα συγχρονα εργαστασια, αλλα και τις διαφορες υπηρεσιες, οπως τις Τραπεζες, την εκπαιδευση, τα νοσοκομεια.

Οι ιδοι οι φοιτητες δεν αποτελουν καποια ξεχωριστη ταξη. Επειδη δεν εχουν συγκεκριμενη θεση μεσα στην παραγωγη δεν ειναι κομματι της εργατικης ταξης. Βρισκονται σε μια μεταβατικη περιοδο της ζωης τους.

Οι προοπτικες τους καθοριζονται απο την αγορα εργασιας - αν ειναι ψηλη ή χαμηλη η ανεργια, και απο την αποδοση τους στις εξετασεις. Οι ιδεες ομως και οι αντιδρασεις τους καθοριζονται απο τις πιεσεις που βαζει πανω τους ο ιδιος ο καπιταλισμος.

Οταν ο καπιταλισμος βρισκεται σε φαση αναπτυξης οι αυταπατες οτι το συστημα δινει ισες ευκαιριες σ' ολους και οτι μπορει να καλυψει τις αναγκες των ανθρωπων ειναι μεγαλες.

Ομως οταν μπαινει σε περιοδο κρισης τοτε οι οικονομικες πιεσεις και οι ανασφαλειες για το μελλον μεγαλωνουν σε αφανταστο βαθμο και η ιδια η αστικη ιδεολογια δεχεται ισχυρες αμφισβητησεις.

Σημερα βρισκομαστε ακριβως σε μια τετοια περιοδο. Η οικονομικη κριση αναγκαζει την αστικη ταξη, παρα το οτι χρειαζεται να παραγει ειδικευμενο εργατικο δυναμικο να το καμει με το χαμηλοτερο κοστος. Αυτο σημαινει χτυπηματα και περικοπες πανω στους φοιτητες. Οι φοιτητες αναγκαζονται να αγοραζουν τα βιβλια τους, να πληρωνουν διδακτρα, να στριμωχνονται στις ελαχιστες αιθουσες, ενω οι πιθανοτητες να βρουν δουλεια με ενα αξιοπρεπη μισθο περιοριζονται στο ελαχιστο.

Ετσι τα διαστηματα της απαθειας και της αδιαφοριας τα διαδεχονται εντονες και θυμωμενες εκρηξεις εναντια στην κυβερνηση.

Το ιδιο σημβαινει και στο επιπεδο της ιδεολογιας. Οι ιδιοι οι φοιτητες βρισκονται σε αντιφαση αναμεσα σ' αυτα που διδασκονται και αυτα που εχουν σαν εμπειρια στην καθημερινη τους ζωη.

Μεσα στα αμφιθεατρα μαθαινουν για την ανωτεροτητα της αγορας και του καπιταλισμου και απ' εξω συνηθως δεν εχουν να πληρωσουν τον καφε και την τυροπιτα τους. Οι αποψεις που διδασκονται συγκρουονται με την καθημερινη εικονα της καταστροφης των επιχειρησεων, της διαλυσης της παραγωγης, της ανεργιας, της φτωχειας των πολεμων.

Ετσι τα αμφιθεατρα μετατρεπονται απο κοιμητηρια σε χωρους αμφισβητησης και αντιπαραθεσεων.

Δεν ειναι λοιπον τυχαιο που βλεπουμε τα τελευταια χρονια σε πολλα μερη του κοσμου μικροτερες ή μεγαλυτερες εκρηξεις μεσα στους φοιτητικους χωρους.

Με τους εργατες

Μεσα απο αυτη την κινηση οι φοιτητες αρχιζουν να πολιτικοποιουνται. Στις κινητοποιησεις αυτες ομως ανακαλυπτουν και τα ορια που εχει η δυναμη τους. Επειδη δεν βρισκονται στην καρδια του συστηματος, στην παραγωγη, δεν εχουν την δυνατοτητα με την απεργια τους ή την καταληψη να χτυπησουν εκει που «ποναει» ο αντιπαλος. Μεσα απο αυτη τη διαδικασια αρχιζει η συζητηση για το ρολο και την προοπτικη του φοιτητικου κινηματος.

Ετσι μια μικρη μειοψηφια ανακαλυπτει την εργατικη ταξη και το ρολο της, την δυναμη της και την προοπτικη της.

Μια σοσιαλιστικη οργανωση μπορει να βρει ενα σημαντικο ακροατηριο και να κερδισει ανεξαντλητες δυναμεις απο τους φοιτητες. Το ζητημα ειναι πως οι σοσιαλιστες κερδιζουν την εμπιστοσυνη των φοιτητων.

Αυτο σημαινει απο τη μια να βρισκεσαι μεσα στους μικρους ή μεγαλους αγωνες που ξεσπουν μεσα στις σχολες και απο την αλλη να κερδιζεις την μαχη των ιδεων απεναντι στους φιλελευθερους και τους αριστερους διαχειριστες του συστηματος.

Καθε ζητημα που ανοιγει, απο τις ελλειψεις αιθουσων και βιβλιων μεχρι τη διαγραφη των «αποτυχωντων» ή την πανεπιστημιουπολη και τις φοιτητικες εστιες, χρειαζεται να ειμαστε εκει για να οργανωσουμε το θυμο του κοσμου, για να βαλουμε τις ιδεες με τις οποιες μπορουμε να νικησουμε, για να δειχνουμε τη συνδεση των προβληματων των φοιτητων με τα προβληματα των εργαζομενων. Το ζητημα της αναγνωρισης του ΑΤΙ για παραδειγμα και της προσληψης των αποφοιτων του με τους μισθους των αλλων πτυχιουχων, δεν μπορει να λυθει χωρις να αντιμετωπιστει το ενιαιο μισθολογιο που προτεινει η κυβερνηση και το οποιο μειωνει τους μισθους προσληψης στο κρατικο και ημικρατικο τομεα.

Θα πρεπει να ειμαστε εκει σαν σοσιαλιστες και οχι απλα και μονο σαν αγανακτισμενοι φοιτητες και να ειμαστε ετοιμοι να αντιπαραθεσουμε στις φιλελευθερες ιδεες της αγορας και στη βαρβαροτητα που δημιουργουν, την προοπτικη του σοσιαλισμου απο τα κατω.

Για να γινουν αυτα ομως χρειαζονται σοσιαλιστες φοιτητες μεσα στο Πανεπιστημιο, το ΑΤΙ και γενικα τις ανωτερες σχολες και κολλεγια. Χρειαζεται να κτιστουν Επαναστατικες Σοσιαλιστικες Ομαδες Φοιτητων (ΕΣΟΦ) σ' αυτους τους χωρους. Προς αυτη τη κατευθυνση ειναι που παλευει η Εργατικη Δημοκρατια

Αγγελικη Μιχαηλ

Κυβερνητικοι γιατροι

Απεργιες για να σωσουμε τα νοσοκομεια

24ωρη απεργια για τις 13 του Μαρτη εχουν προκηρυξει οι κυβερνητικοι γιατροι. Τα αιτηματα τους αφορουν το θεμα της πληρους συνταξης, της μισθολογικης ανελιξης, της ενεργους εφημεριας και της διαρθρωσης της δομης κατα νοσοκομειο.

Οπως αναφερε ο προεδρος του κλαδου η αποφαση για απεργια εχει ληφθει μετα την αρνητικη σταση του υπουργειου να ικανοποιησει τα αιτηματα τους. Συμπαρασταση στην απεργια εχει εκφρασει και ο Παγκυπριος Ιατρικος Συλλογος (ΠΙΣ) με δηλωση του προεδρου του, που αναφερει οτι η εργοδοτικη πλευρα πρεπει να αντιμετωπισει τα προβληματα των γιατρων με ιδιαιτερη ευαισθησια και οτι η ηγεσια του Συλλογου θα σταθει δυναμικα στο πλευρο των κυβερνητικων γιατρων, γιατι πιστευει στα δικαια αιτηματα τους.

Δυναμικες κινητοποιησεις των εργαζομενων στα νοσοκομεια στην Ελλαδα. Ετσι σπαζει η λιτοτητα στην Υγεια

Αυτη η απεργια χρειαζεται την συμπαρασταση ολων των εργαζομενων. Στην πραγματικοτητα η απεργια των κυβερνητικων γιατρων στρεφεται εναντια στην πολιτικη της λιτοτητας που ακολουθα η κυβερνηση.

Σημερα η κατασταση στα νοσοκομεια ειναι τραγικη. Κοσμος πραγματικα πεθαινει αβοηθητος λογω των τεραστιων ελλειψεων που υπαρχουν. Αντι ομως η κυβερνηση να δωσει λεφτα για να κτιστουν νεα νοσοκομεια, να αγοραστουν νεα συγχρονα ιατρικα μηχανηματα, να εργοδοτηθουν πιο πολλοι γιατροι και νοσοκομοι, ολο και πιο πολυ κοβει τα λεφτα που ξοδεύει για την υγεια. Αν σημερα συνεχιζουν να λειτουργουν τα νοσοκομεια, αυτο στηριζεται στις τεραστιες προσπαθειες και στην αυτοθυσια των εργαζομενων σ'αυτα.

Ειναι πραγματικα προκλητικη η σταση της κυβερνησης. Ενω η ιδια με την πολιτικη που ακολουθα οδηγει το συστημα της δημοσιας υγειας σε διαλυση, προσπαθει να παραπλανησει τον κοσμο φορτωνοντας την ευθυνη για τα χαλια των νοσοκομειων στους εργαζομενους που δουλευουν σ'αυτα. Ο υπουργος υγειας με την βοηθεια καποιων μεσων μαζικης ενημερωσης εχει ανοιξει μια εκστρατεια δυσφημισης και συκοφαντισης των εργαζομενων στα νοσοκομεια, τη μια κατηγορει τους γιατρους οτι παίρνουν φακελλακια και πότε κατηγορει γιατρους και νοσοκομους οτι δεν κανουν καλα την δουλεια τους.

Αυτη η πολιτικη δεν παει αλλο πρεπει να την σταματησουμε. Η απεργια των γιατρων στις 13 του Μαρτη μπορει να γινει η αρχη της μαχης για να σπασουμε την πολιτικη της λιτοτητας που ακολουθα η κυβερνηση στην δημοσια υγεια. Τα ιδια προβληματα αντιμετωπιζουν και οι νοσοκομοι και γενικα ολοι οι εργαζομενοι στο χωρο της δημοσιας υγειας και βρισκονται σε πορεια συγκρουσης με τον Υπουργο.

Αυτο που χρειαζεται ειναι ο συντονισμος αναμεσα στο αγωνα των γιατρων και των νοσοκομων. Δεν πρεπει αυτη τη φορα να κανουν την χαρη στον Υπουργο και να απεργουν τη μια μερα οι γιατροι και μετα οι νοσοκομοι και να μπορει να χρησιμοποια το ενα κομματι εναντια στο αλλο. Ενας κοινος αγωνας ολων των εργαζομενων στην δημοσια υγεια με την στηριξη και την συμπαρασταση ολων των εργαζομενων ειναι η πραγματικη δυναμη μεσα στην κοινωνια που μπορει να σταματησει την λιτοτητα και να σωσει τα νοσοκομεια απο την απειλη της διαλυσης.

Πετρος Μιχαηλ

Προϋπολογισμοι Λιτοτητας και πολεμοκαπηλειας

Οπως καθε χρονο ετσι και φετος η κυβερνηση Κληριδη χρησιμοποιησε τη γνωστη συνταγη στους προϋπολογισμους για το 1997. Λιτοτητα και παλι λιτοτητα.

Οι περικοπες στον προϋπολογισμο συγκεντρωνονται στην Παιδεια, Υγεια και κοινωνικες δαπανες, τομεις δηλαδη που αφορουν το βιωτικο επιπεδο της εργατικης ταξης.

Εχουμε φτασει στο σημειο να βλεπουμε νοσοκομεια σε αθλιο χαλι, ασθενεις να πεθαινουν, σχολεια με ενα σωρο ελλειψεις ενω το κτισιμο της πανεπιστημιουπολης αναβαλλεται για πολλοστη φορα. Το Γραφειο Ευημεριας στελλει σημα διαλυσης καθως φτωχες οικογενειες με τεραστια κοινωνικα προβληματα ειναι αναγκασμενες να ζουν με γελοια επιδοματα.

Δυστυχως ομως η αντιπολιτευση και ιδιως το ΑΚΕΛ που υποτιθεται οτι αντιπροσωπευει τα συμφεροντα των εργατων και του απλου λαου, αντι να καταγγειλει τους προϋπολογισμους της κυβερνησης σαν προϋπολογισμους λιτοτητας και επιθεσης στην εργατικη ταξη τους ψηφισε και φετος.

Ακομα και στο θεμα των εξοπλισμων που το ΑΚΕΛ ηθελε να εμφανιζεται σαν το κομμα που ηταν φραστικα εναντια στο ενιαιο δογμα, ακολουθησε την ιδια ταχτικη. Αντι να καταγγειλει τους εξοπλισμους σαν μια πολεμοκαπηλη πολιτικη της κυβερνησης του Συναγερμου, που καλλιεργει το σοβινισμο και φερνει την εργατικη ταξη πιο κοντα στον πολεμο, ψηφισε το κονδυλι για το πενταετες εξοπλιστικο προγραμμα που χρειαζεται για να στηθει το «δογμα». Κατω απο την πιεση ομως που νοιωθει απο την αντιπολεμικη και αντισοβινιστικη διαθεση της βασης του προτεινε να περικοπουν 35 εκατομμυρια λιρες απο το κονδυλι του 1,2 δισεκατομμυριου λιρων, δηλαδη το 3%, και αυτο οχι με κανενα διεθνιστικο επιχειρημα αλλα με τη γελοια δικαιολογια οτι το υψος του κονδυλιου "υπερβαινει τις δυνατοτητες της κυπριακης οικονομιας".

Δυστυχως αυτη η πολιτικη του ΑΚΕΛ οδηγει σε αδιεξοδο την εργατικη ταξη.

Σημερα οσο ποτε αλλοτε χρειαζεται μια επαναστατικη πολιτικη που να αξιοποιει την οργη και τον θυμο που αισθανονται δεκαδες χιλιαδες εργατες εναντια στην κυβερνηση. Χρειαζεται οργανωση και κλιμακωση των εργατικων αγωνων για να ξεφορτωθουμε στην πραξη την κυβερνηση της λιτοτητας και της πολεμοκαπηλειας και οχι να περιμενουμε τις εκλογες, οπως κανει η ηγεσια του ΑΚΕΛ τεσσερα χρονια τωρα, ψαχνοντας για εκλογικες συμμαχιες με τη δεξια.

Φανος Πισσαριδης

Μουσικοι δημοτικης εκπαιδευσης

Να αποκατασταθουν οι 65

Στις 6 του Μαρτη οι 65 συμβασιουχοι Μουσικοι στη Δημοτικη Εκπαιδευση που διεκδικουν τη μονιμοποιηση τους για δεκα ολοκληρα χρονια κατεβηκαν ξανα στους δρομους.

Πριν δυο μηνες η Υπουργος Παιδειας, Κλαιρη Αγγελιδου, διαβεβαιωνε με δημοσιες δηλωσεις τους Μουσικους δασκαλους οτι η μονιμοποιηση τους ηταν εξασφαλισμενη, δεδομενου μαλιστα οτι ειχαν παρακολουθησει μετα απο προτροπη του ιδιου του Υπουργειου προγραμμα επιμορφωσης απο το Ιονιο Πανεπιστημιο.

Σημερα ο Υπουργος Οικονομικων, Χρ. Χριστοδουλου, αρνειται να επικυρωσει τη μονιμοποιηση των Μουσικων με ολων των ειδων τα προσχηματα.

Μια ειναι η πραγματικοτητα: Η κυβερνηση του Κληριδη παιζει τους Μουσικους μπαλακι απο το ενα Υπουργειο στο αλλο. Τους κροϊδευει πατοκορφα.

"Αν μονιμοποιησουμε εσας, δεν θα εχουν την ιδια απαιτηση και οι συμβασιουχοι Γυμναστικοι;", ηταν το χυδαιο επιχειρημα του Υπουργου Οικονομικων ενω το Προεδρικο ζητησε απο τους Μουσικους να διακοψουν τις κινητοποιησεις τους.

Για να κερδισουν οι συμβασιουχοι Μουσικοι πρεπει να κανουν ακριβως το αντιθετο. Πρεπει να κλιμακωσουν τις κινητοποιησεις τους και να συντονισουν τον αγωνα τους με ολους τους αλλους δασκαλους και καθηγητες - συμβασιουχους και μη. Αυτο εκαναν προσφατα οι νηπιαγωγοι και κερδισαν.

Η απατη με την μειωση των επιτοκιων

Η κυβερνηση και η Κεντρικη Τραπεζα αποφασισαν να μειωσουν τα επιτοκια κατα 0,5%. Απο τις 15 Μαρτη το επιτοκιο για καταθεσεις θα μειωθει απο 7% σε 6,5% και αργοτερα θα μειωθει το επιτοκιο για δανεια απο 8,5% σε 8%.

Ο λογος που δεν θα γινει ταυτοχρονα η μειωση των επιτοκιων ειναι επειδη οπως λενε οι τραπεζες θα ζημιωσουν 10 εκατομμυρια λιρες.

Η πραγματικοτητα ειναι οτι οι τραπεζες θα βγαλουν δεκαδες εκατομμυρια λιρες απο την πλατη των εργαζομενων, αφου αυτοι ειναι που δανειζονται συνηθως. Το 54% των δανειων ειναι για στεγη, για σπουδες και ιατρικους σκοπους.

Πριν δυο χρονια οταν μειωθηκαν τα επιτοκια με τον ιδιο τροπο οι τραπεζες τσεπωσαν εκατομμυρια λιρες. Τωρα ερχονται να παραπονεθουν οτι δηθεν θα ζημιωσουν αν μειωσουν ταυτοχρονα τα επιτοκια.

Οι τραπεζες αποτελουν σημερα τους πιο επικερδεις οργανισμους. Για παραδειγμα η Τραπεζα Κυπρου ανακοινωσε οτι τα καθαρα κερδη της για το 1996 εφτασαν τα 24 εκατομμυρια λιρες, μια αυξηση 5,5% απο το 1995.

Ειναι φανερο οτι η κυβερνηση Κληριδη ενω απο την μια χτυπα το βιοτικο επιπεδο των εργαζομενων απο την αλλη φροντιζει να ταΐζει αυτους που την στηριζουν και που δεν ειναι αλλοι απο τους ξενοδοχους, τους βιομηχανους και τραπεζιτες.

Μιχαλης Πισσαριδης

ΑΤΑ

Ωρα για μαζικες κινητοποιησεις

Ο Κληριδης θελει πριν ληξει η θητεια του να κανει ενα μεγαλο δωρο στους εργοδοτες. Να αχρηστευσει την ΑΤΑ που θα σημαινει την "ελευθερη πτωση" στους μισθους αλλα και το παραπερα ανοιγμα της ορεξης των εργοδοτων για να βαλουν χερι και στο δικαιωμα της απεργιας και στο ωραριο.

Με την αποδοχη της προτασης της κυβερνησης για την ΑΤΑ, η ηγεσια της ΣΕΚ εκανε καθαρο οτι γι'αυτην πρωτα ερχονται τα συμφεροντα των πολιτικων της πατρονων και οχι των χιλιαδων εργαζομενων μελων της.

Ποια ηταν ομως η μεχρι σημερα σταση της αριστερης ΠΕΟ;

Ο Β.Γ.Γ. της ΠΕΟ, Νικοδημος Μελισσος, θετει το ερωτημα: "Που στοχευει η προταση Κληριδη; Να παραπλανησει και τους εργοδοτες και τους εργαζομενους οτι μπορει να υπαρξει μια αλλαγη (στην ΑΤΑ) που να ικανοποιει και τις δυο πλευρες;" Το ποια πλευρα μπορει να βγει κερδισμενη μεσα απο αυτη την ιστορια μας το λεει ενα αλλο στελεχος της ΠΕΟ, ο Αντρεας Παυλικκας: "Η κυβερνηση... ενθαρρυνει τους εργοδοτες να προβαλουν απαραδεκτες προτασεις, που αχρηστευουν ουσιαστικα το θεσμο της ΑΤΑ."

Γεννιεται το ερωτημα: Η ηγεσια της ΠΕΟ που γνωριζει το τι διακυβευεται, γιατι δεχτηκε να διαπραγματευεται το πετσοκομμα της ΑΤΑ για δυο ολοκληρα χρονια;

Το οτι ειμαστε ολοι στην ιδια βαρκα, αφεντικα και εργαζομενοι, ειναι ενα χοντρο παραμυθι. Τα περι "ανταγωνιστικοτητας της οικονομιας του τοπου" ειναι η προσπαθεια του καθε Ζιβαναρη, Πηττα και Ρολογη που θελουν να χωσουν ακομα πιο βαθεια το χερι τους στη τσεπη των εργαζομενων. Τα σπασμενα της κρισης τους να τα πληρωσουν οι ιδιοι οι καπιταλιστες.

Κατω τα χερια

Η ΠΕΟ εχει δηλωσει οτι απορριπτει την προταση των εργοδοτων και της κυβερνησης. Οι διακηρυξεις ομως δεν αρκουν για να μπουν φραγμος στα σχεδια τους. Χρειαζονται απεργιακοι αγωνες ομοιοι με εκεινους που δοθηκαν για να κερδηθει ο τιμαριθμος, ομοιοι μ'αυτους που δινουν σημερα οι εκπαιδευτικοι στην Ελλαδα και γενικα οι εργαζομενοι σ'ολη την υπολοιπη Ευρωπη.

Η συντριπτικη πλειοψηφια των εργαζομενων ειναι ετοιμη να δωσει αυτη την μαχη, ανεξαρτητα απο το αν ανηκουν στην ΠΕΟ, τη ΣΕΚ ή την ΠΑΣΥΔΥ.

Ο Γ.Γ. της ΠΕΟ Αβρααμ Αντωνιου διακηρυσσει οτι "η ενοτητα του εργατικου κινηματος ειναι αυτοσκοπος". Ομως η μεχρι τωρα πρακτικη της ΠΕΟ δειχνει οτι γι'αυτην αυτοσκοπος ειναι η ενοτητα των συνδικαλιστικων ηγεσιων και οχι των απλων εργαζομενων που μπαινουν σε δυναμικο αγωνα για την προασπιση της ΑΤΑ.

Πισω απο τον "αυτοσκοπο" της ενοτητας των γραφειοκρατων μπορει να παιχτει τελικα το πιο χοντρο ξεπουλημα της ΑΤΑ. Η ηγεσια της ΠΕΟ θα μπορει να δικαιολογει την αδρανεια της σαν αποτελεσμα ενος αναγκαιου συμβιβασμου με την ανοιχτα ξεπουληματικη ηγεσια της ΣΕΚ, ενω η ηγεσια της ΣΕΚ θα μπορει να ισχυριζεται οτι δεν εκανε τιποτα λιγοτερο απ'ο,τι η ηγεσια της ΠΕΟ. Τετοια "ενοτητα" να μας λειπει!

Η ηγεσια της ΠΕΟ που ισχυριζεται οτι "βρισκεται στην πρωτοπορεια των αγωνων της εργατικης ταξης" θα πρεπει να εξαγγειλει απεργιακες κινητοποιησεις, πραγμα που θα υποχρεωσει και τις αλλες συντεχνιες - κατω απο την πιεση της βασης τους - να αναθεωρησουν την ολη τους σταση.

Η οργη και η αγανακτηση των εργαζομενων ειναι ετοιμη να ξεσπασει. Αν οι συνδικαλιστικες ηγεσιες προτιμησουν στο ονομα μιας ψευτικης ενοτητας να ξεπουλησουν την ΑΤΑ στα ζεστα σαλονια του προεδρικου, μπορει να ανακαλυψουν οτι το εργατικο κινημα θα παρακαμψει και τον Αντωνιου, και τον Ιωαννου και τον Χ"Πετρου, οργανωνοντας το ιδιο την αντισταση του στις επιθεσεις της κυβερνησης των εργοδοτων, απο τα κατω.

Δαφνος Οικονομου

Πωλητριες

"Θελουν να φερουμε και τα κρεβατια μας στη δουλεια"

Η Κυβερνηση καταθεσε νομοσχεδιο, με το οποιο αυξανει τις ωρες λειτουργιας των καταστηματων κατα δεκα ωρες την βδομαδα, σε 50 για τον χειμωνα και 52 ωρες για το καλοκαιρι.

Οι δικαιολογιες οτι αυτο το ωραριο αποσκοπει στην εξυπηρετηση του «απλου πολιτη» ειναι σκετη κοροϊδια. Τους μονους που εξυπηρετει ειναι τα συμφεροντα των μεγαλοκαρχαριων με τα πολυκαταστηματα και τις υπεραγορες, δηλαδη τους Σιακολη δες, Ορφανιδηδες, Τσαουσηδες και αλλους παρομιους. Ο,τι δεν καταφεραν οι ιδιοι τοσα χρονια, ηρθε η κυβερνηση Κληριδη να τους το κανει δωρο.

Το νομοσχειδιο προνοει ταχα και την μειωση ωρων εργασιας των εργαζομενων στις 40 ωρες. Αυτο στην πραγματικοτητα ειναι «δωρον αδωρο» αφου με το νεο ωραριο οι πωλητριες θα εργαζονται απο τον Οκτωβρη μεχρι το τελος του Μαρτη μεχρι τις 6.30 αντι στις 5.30, την ανοιξη μεχρι τις 7.00 και το καλοκαιρι μεχρι τις 8.00. Επισης θα εργαζονται την Παρασκευη μεχρι τις 9.30, το βραδυ, την Τεταρτη μεχρι τις 2 και το Σαββατο μεχρι τις 3 η ωρα.

Αν σημερα οι πωλητριες νυκτωνει για να μπουνε σπιτι τους, με την προταση Μουσιουτα θα αναγκαστουν να παρουν και τα κρεβατια τους στις δουλειες αφου θα κοντευει μεσανυκτα να σχολασουν. Ετσι με τις νεες ωρες λειτουργιας των καταστηματων, εστω και αν μειωθει το ωραριο τους στην πραξη δεν θα εφαρμοστει αλλα αντιθετα θα αναγκαζονται να δουλευουν 10 ωρες την βδομαδα περισσοτερο, αφου ηδη σημερα πολλοι καταστηματαρχες παραβιαζουν τα ωραρια των πωλητριων και δεν τις σχολνανε στην ωρα τους.

Οι μεγαλες υπεραγορες και τα πολυκαταστηματα ζητουν ακομα να φιλελευθεροποιησουν τις ωρες λειτουργιας των καταστηματων ωστε να κλεινουν οτι ωρα γουσταρουν. Τα σπασμενα ομως θα τα πληρωσει η πλειοψηφια των πωλητριων και ιδιαιτερα εκεινες που ειναι ανοργανωτες.

Ακομα αυτες οι αλλαγες θα φερουν μια σειρα απο αλυσιδωτες αλλαγες στα ωραρια πολλων εργαζομενων οπως για παραδειγμα των εργαζομενων στους βρεφοκομικους και νηπιακους σταθμους, τα λεωφορεια και αλλου.

Η μειωση των ωρων των πωλητων και πωλητριων, δεν ειναι για παζαρια. Ειναι ενα παλιο αιτημα και δεν μπορει να ανταλλασεται με κανενα αντιαιτημα που βαζουν οι μεγαλοκαρχαριες.

Οι συντεχνιες διαφωνουν μ'αυτο το ωραριο των καταστηματων ομως δηλωνουν «οτι ειναι ανοιχτη η πορτα για μια συναινετικη λυση».

Οι εργαζομενοι στα καταστημα ειναι ενας κλαδος απομονωμενος απο καταστημα σε καταστημα και αυτο κανει πιο δυσκολη την οργανωση τους, με αποτελεσμα να ειναι εκτεθειμενοι στις αυθαιρεσιες του εργοδοτη. Εχουν τις χειροτερες ωρες εργασιας και τους χειροτερους μισθους.

Το οτι αρκετος κοσμος ειναι ανοργανωτος, ειναι μια δυσκολια, αλλα δεν μπορει να αποτελει και δικαιολογια για να μη ξεκινησουν δυναμικοι αγωνες. Μονο ενας δυναμικος αγωνας με απεργιες και κινητοποιησεις ολων οσων ειναι ηδη οργανωμενοι και ιδιαιτερα στις μεγαλες υπεραγορες μπορει να ανακοψει τα σχεδια των μεγαλοκαταστηματαρχων. Χρειαζεται η μετατροπη αυτης της μαχης σε μαχη και υποθεση ολοκληρης της εργατικης ταξης με απεργιες συμπαραστασης, αλλα και η περιφρουρηση εξω απο τα πολυκαταστηματα οπου οι εργαζομενοι δεν ειναι οργανωμενοι. Μονο αν μετατρεψουν αυτη τη μαχη σαν κεντρο της καμπανιας για την οργανωση ολων των ανοργανωτων μπορουν οχι μονο να κερδισουν τη μειωση του ωραριου χωρις ανταλλαγματα αλλα και να δυναμωσουν την συνδικαλιστικη τους οργανωση.

Νικος Αγιομαμιτης

Αεροδρομιο Λαρνακας
Η απεργια εφερε τη νικη

Στο αεροδρομιο Λαρνακας οι εργατες κατεβηκαν σε αυθορμητη απεργια με καθολικη συμμετοχη. Μεσα σε δυο ωρες η διευθυνση υποχωρησε και η απεργια σταματησε.

Η απεργια ξεκινησε οταν η διευθυνση αυθαιρετα διεταξε να βαλουν σε διαθεσιμοτητα δυο οδηγους μετα απο μια μικροσυγκρουση των οχηματων τους μεσα στο χωρο σταθμευσης των αεροπλανων. Αυτο ηταν απαραδεκτο γιατι και οι δυο οδηγοι εργαζονται πολλα χρονια χωρις κανενα προηγουμενο και χωρις κανενα προβλημα. Οι οδηγοι και εργατες και απο τις δυο συντεχνιες, ΠΕΟ και ΣΕΚ δεν το δεκτηκαν. Αμεσως κατεβηκαν σε απεργια ζητωντας να αποσυρθουν οι διαθεσιμοτητες των δυο συναδελφων τους.

Τα στελεχη των συντεχνιων κατεβηκαν αμεσως και αφου τους μαζεψαν στην καντινα προσπαθησαν να τους πεισουν να πιασουν δουλεια με καποια συμβιβαστικη προταση. Παρα τις προσπαθειες των συντεχνιακων, οι εργαζομενοι δεν μεταπειστηκαν και αποφασισαν συνεχιση της απεργιας. Ετσι παρελυσαν ολα, απο τους ψαντες μεταφορας των αποσκευων, τα λεωφορια μεταφορας των επιβατων κλπ. Οταν οι διευθυνση ειδε οτι οι εργατες ηταν αποφασισμενοι να παλεψουν δυναμικα και να συνεχισουν την απεργια αναγκαστηκε να αποσυρει τις διαθεσιμοτητες.

Αυτη ειναι μια μικρη νικη αλλα πολυ σημαντικη, που δειχνει πως τα αμεσα δυναμικα μετρα και η ενοτητα των εργαζομενων μπορουν να φερουν αποτελεσμα. Πως μονο ετσι μπορουμε να ανατρεψουμε τις αυθαιρεσιες της εργοδοσιας και να τους σπασουμε τον τσαμπουκα.

Η νικη των εργαζομενων στο αεροδρομιο ενοχλησε ακομα τον Β.Ρολογη προεδρο του ΚΕΒΕ που ζητησε την απαγορευση των απεργιων στις δημοσιες υπηρεσιες. Στην ουσια θελουν να δεσουν τα χερια των εργατων για να μπορουν ανενοχλητοι να περασουν τις αυθαιρεσιες τους.

Αν για την κυβερνηση και τους εργοδοτες η απεργια αυτη αποτελει «κακο» παραδειγμα για μας τους εργατες ειναι το πιο καλο παραδειγμα για το πως κερδιζονται οι αγωνες αλλα και για τη σημασια που εχει να μη τους αφησουμε να περασουν την απαγορευση των απεργιων.

εργατικη δημοκρατια

Παλευουμε για

Σοσιαλισμο μεσα απο την ανεξαρτητη δραση της εργατικης ταξης

Οι εργατες δημιουργουν ολο τον πλουτο μεσα στον καπιταλισμο. Μια νεα κοινωνια απαλλαγμενη απο την εκμεταλλευση, ο σοσιαλισμος μπορει να δημιουργηθει μονο οταν οι εργατες παρουν συλλογικα στα χερια τους τον ελεγχο ολου του κοινωνικου πλουτου και προγραμματισουν την παραγωγη και τη διανομη συμφωνα με τις ανθρωπινες αναγκες.

Επανασταση και οχι ρεφορμισμο

Ο καπιταλισμος δεν παιρνει διορθωσεις. Πρεπει να ανατραπει με την εργατικη δραση. Δεν υπαρχει κοινοβουλευτικος δρομος προς μια τετοια αλλαγη. Το κοινοβουλιο, ο στρατος, η αστυνομια, η δικαιοσυνη, ολο το αστικο κρατος λειτουργει για να προστατευει το συμφερον της αρχουσας ταξης. Η εργατικη ταξη θα χρειαστει το δικο της κρατος, στηριγμενο στην αμεση δημοκρατια, στα συμβουλια αντιπροσωπων απ' τους χωρους δουλειας και στην εργατικη πολιτοφυλακη.

Διεθνισμο και οχι «σοσιαλισμο σε μια μονο χωρα» ή «σοσιαλισμο με εθνικα χρωματα»

Η εμπειρια της Ρωσιας αποδεικνυει οτι ακομα και μια νικηφορα εργατικη σοσιαλιστικη επανασταση οπως ο Οκτωβρης του 1917 δεν μπορει να επιβιωσει σε απομονωση. Τα καθεστωτα της ΕΣΣΔ μετα την επικρατηση του σταλινισμου, της Κινας και των αλλων ανατολικων χωρων ειναι κρατικοι καπιταλισμοι οπου η εκμεταλλευση και η καταπιεση της εργατικης ταξης δεν διαφερει απο τη Δυση. Γι' αυτο, υποστηριζουμε τις εργατικες εξεγερσεις εναντια στη γραφειοκρατικη αρχουσα ταξη αυτων των χωρων.

Υποστηριζουμε ολα τα εθνικοαπελευθερωτικα κινηματα που αντιστεκονται στην ιμπεριαλιστικη καταπιεση. Η δυναμη που θα τσακισει τελειωτικα τον ιμπεριαλισμο ειναι η ενοτητα της εργατικης ταξης σε διεθνη κλιμακα απο την Νεα Υορκη ως τη Σεουλ και απο το Λονδινο ως το Σαο Παολο.

Αντιπαλευουμε καθε μορφη σοβινισμου, ρατσισμου ή σεξιστικων διακρισεων που απειλει να διασπασει τους εργατες.

Απεναντι στην αντιτουρκικη πολεμοκαπηλεια της «δικης μας» αρχουσας ταξης υποστηριζουμε το συνθημα Ελληνες και Τουρκοι εργατες ενωμενοι.

Ειμαστε αντιθετοι στην καταπιεση των τουρκοκυπριων, τον οικονομικο, πολιτικο, και πολιτιστικο αποκλεισμο που τους επιβαλλει η δικης μας αρχουσα ταξη και υποστηριζουμε το δικαιωμα τους στην αυτοδιαθεση.

Επαναστατικο Κομμα της εργατικης πρωτοποριας

Η εργατικη ταξη μπορει να απολευθερωσει τον εαυτο της και ολους τους καταπιεσμενους μεσα απο τη δικη της δραση. Για να κερδηθουν ολα τα κομμάτια της ταξης σε αυτη την παλη ειναι απαραιτητο να οργανωθουν τα πιο ξεκαθαρα και μαχητικα τμηματα σε ενα επαναστατικο εργατικο κομμα. Ενα τετοιο κομμα μπορει να πειθει τους εργατες για την επαναστατικη προοπτικη παρεμβαινοντας στους μαζικους αγωνες. Ειμαστε αντιθετοι σε καθε αντιληψη υποκαταστασης της ταξης, απ' οπου και αν προερχεται.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Απελευθερωση των Γυναικων και Σοσιαλισμος

Η Γυναικεια καταπιεση, δεν μπορει παρα να ειναι κεντρικο ζητημα για ολο το εργατικο κινημα. Οι γυναικες παγκοσμια αλλα και στην Κυπρο δεν ειναι πια στο περιθωριο οπως διαφοροι υποστηριζουν αλλα ενα πολυ σημαντικο αριθμητικα και ενεργα πολιτικα κομματι της ιδιας της εργατικης ταξης.

Απο την δεκαετια του 1960 και μετα, στην Ευρωπη και Αμερικη ο αριθμος των εργαζομενων γυναικων αυξανεται σταθερα. Στην Κυπρο ενω το 1976 το ποσοστο των γυναικων που εργαζοταν ηταν 28% το 1990 εφτασε στο 47%. Ομως η αυξηση της συμμετοχης των γυναικων μεσα στην παραγωγη και τις υπηρεσιες δεν οδηγησε αυτοματα και στην εξαλειψη των διακρισεων, των προκαταληψεων, της ανισοτητας και της καταπιεσης τους.

Σε διεθνες επιπεδο υπαρχει η διαπιστωση οτι η δεκαετια του 1980 δεν σημαινε μονο επιθεση απο μεριας καπιταλιστων εναντια σ'ολη την εργατικη ταξη αλλα πηρε αγριες διαστασεις απεναντι στις γυναικες. Στις ΗΠΑ οι μισθοι των γυναικων στα τελη της δεκαετιας του '80 ηταν στα επιπεδα του 1955. Για τις περισσοτερες γυναικες ξαναμπηκαν διακρισεις για το ποια δουλεια μπορουσαν να κανουν. Το δικαιωμα στην εκτρωση που ειχαν κατακτησει το 1970, αρχισε να καταργειται με νομο απο την μια πολιτεια στην αλλη.

Στην Κυπρο ενω με νομο εχει κατοχυρωθει η ισομισθια το 1992 η πραγματικοτητα ειναι τελειως διαφορετικη. Οι μισθοι των γυναικων αποτελουν μονο το 67% του μισθου των αντρων ενω το 54% των ανεργων το 1994 ηταν γυναικες.

Οι εκτρωσεις επισημα ειναι παρανομες και ο πολιτικος γαμος και το πολιτικο διαζυγιο δεν αναγνωριζεται απο την Εκκλησια.

Το ξυλοφορτωμα και ο βιασμος των γυναικων οχι μονο αποτελει συχνη εικονα μεσα σε οικογενειες αλλα μερικες φορες η βια καταληγει σε φονο ή σε αυτοκτονια.

Οι περικοπες στις κοινωνικες δαπανες και την κοινωνικη προνοια, ο περιορισμος των κρατικων νηπιαγωγειων και γηροκομειων σημαινει οτι το βαρος της φροντιδας ολων αυτων μεταφερεται μεσα στην οικογενεια και το βαρος πεφτει πανω στους ωμους της γυναικας.

Αυτη η επιθεση απο την μερια της κυβερνήσης στις γυναικες εχει βρει και τους ιδεολογικους υποστηρικτες της, σε διαφορους αντιδραστικους και "νεορθοδοξους" κυκλους που υποστηριζουν οτι υπευθυνες για την καταπιεση τους ειναι οι ιδιες οι γυναικες και η θεση τους ειναι πισω στο σπιτι.

Ετσι σημερα βρισκομαστε σε μια πραγματικοτητα οπου οι πιεσεις πανω στις γυναικες απο τις διακρισεις, τα βαρη στο σπιτι, τις ιδεολογικες επιθεσεις και σεξουαλικες παρενοχλησεις εχουν ενταθει.

Οι σοσιαλιστες δεν μπορουν να μενουν αδιαφοροι απεναντι στην γυναικεια καταπιεση, οπως και σε καθε αλλη καταπιεση. Ουτε μπορουν να περιμενουν για ν'αντιδρασουν, το ποτε θα δημιουργηθει ενα μεγαλο ζητημα ή μεγαλο κινημα, για να συμμετασχουν. Θα πρεπει να ειναι παντοτε στην πρωτη γραμμη, εναντια σε καθε επιθεση και θα πρεπει να υποστηριξουν χωρις ορους την οικονομικη και πολιτικη ισοτητα των γυναικων.

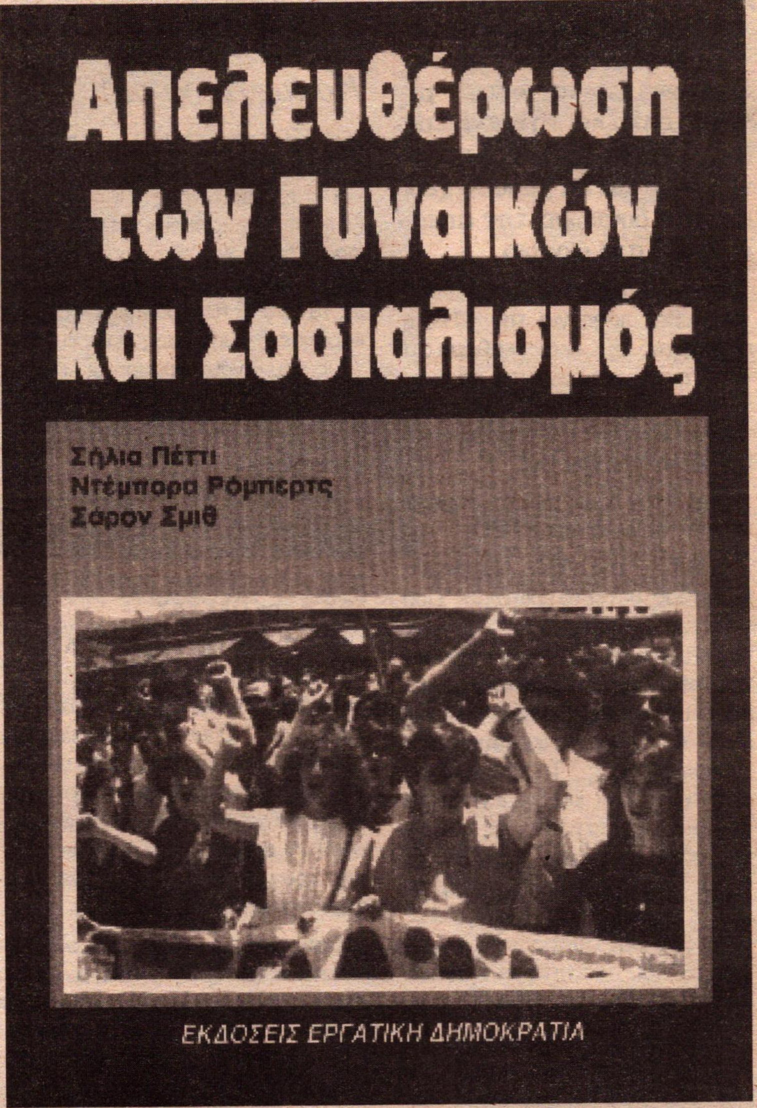

Γ' αυτο, το βιβλιο *Γυναικεια Απελευθερωση και Σοσιαλισμος* ειναι πολυτιμο. Γραμμενο απο τρεις επαναστατριες στις ΗΠΑ καταφερνει να συνοψισει τοσο την παραδοση και την θεωρια του Μαρξισμου για το γυναικειο ζητημα οσο και την εμπειρια του κινηματος των γυναικων στις ΗΠΑ. Με άλλα λογια ειναι ενα απαραιτητο εργαλειο στα χερια καθε μαχητικου εργατη και εργατριας που θελει να παλεψει εναντια στην καταπιεση των γυναικων. Γιατι βοηθαει να γινουν ξεκαθαρες καποιες βασικες αρχες που δινουν προσανατολισμο σ'αυτη την παλη.

Πρωτο, οτι οι υπευθυνοι για την γυναικεια καταπιεση δεν ειναι οι αντρες αλλα ο καπιταλισμος. Η σημερινη ταξικη κοινωνια εχει αναγκη την οικογενεια και την γυναικεια καταπιεση για να εξασφαλισει την φτηνη εργατικη ταξη και τα μεγαλα κερδη της.

Δευτερον, οτι η παλη εναντια στην καταπιεση δεν ειναι υποθεση μονο των γυναικων, ουτε και γινεται απο ξεχωριστες γυναικειες οργανωσεις, αλλα απο ολο το εργατικο κινημα - και ειναι μια συνεχης παλη των σοσιαλιστων μεσα σ'αυτο για να κραταει ανοικτα τα μετωπα εναντια στην καταπιεση των γυναικων.

Και τριτον, οτι η γυναικεια απελευθερωση δεν μπορει να υπαρξει μεσα στον καπιταλισμο και οτι μονο στο σοσιαλισμο - δηλαδη σ'ενα συστημα οπου οι οικονομικες αλλαγες θα εξασφαλιζουν και τις αλλαγες στην νοοτροπια και στις ιδεες - μπορουν να ειναι οι γυναικες ελευθερες.

Δεσποινα Καραγιαννη

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Πυρηνας Κεντρου
Συνεδριαζει στα γραφεια της Ε.Δ η ωρα 8:00μμ

5/3:Ειναι η ανθρωπινη φυση εμποδιο για το σοσιαλισμο;

12/3: Η εργατικη εξεγερση στην Αλβανια

19/3: Τι εννοουμε με ρεφορμισμο

26/3: 1821: Εθνικη Παλιγγενεσια ή κοινωνικη επανασταση;

Πυρηνας Αγλαντζιας
Συνεδριαζει καθε Πεμπτη στα γραφεια της Ε.Δ. η ωρα 7:30μμ

6/3: Τι ειναι ο φασισμος και πως παλευεται

13/3:Η εργατικη εξεγερση στην Αλβανια

20/3: 1821: Εθνικη Παλιγγενεσια ή κοινωνικη επανασταση;

27/3: Οι οικονομικες κρισεις

Πυρηνας Στροβολου
Συνεδριαζει στο Στροβολο, καθε Τριτη, οδος Πτολεμαϊδας 7:00μ.μ.

4/3: Τι ειναι το κρατος

11/3: Η εργατικη εξεγερση στην Αλβανια

18/3: Η Οικονομια του Τρελλοκομειου

26/3: Κινα: Ο τελευταιος σοσιαλισμος ή κρατικος καπιταλισμος

ΛΕΜΕΣΟΣ

Συνεδριαζει καθε Παρασκευη στα γραφεια της οργανωσης Ηπειρου 9 η ωρα 8 μ.μ. τηλ 747665

7/3: Η εργατικη εξεγερση στην Αλβανια

14/3: Internet

21/3: Γυναικεια απελευθερωση

28/3: 1821: Εθνικη Παλιγγενεσια ή κοινωνικη επανασταση

εργατικη δημοκρατια

Μηνιαια σοσιαλιστικη εργατικη εφημεριδα
της Οργανωσης «Εργατικη Δημοκρατια»
Γραφεια: οδος Αρχιεπ. Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
Fax - τηλ. 02-349770
Υπευθυνος για το νομο: Ντινος Αγιομαμιτης

εργατικη δημοκρατια

Γραφτειτε συνδρομητες
Συνδρομη για ενα χρονο
Εσωτερικου £5 - Εξωτερικου £10
ΟΝΟΜΑ ____________
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ____________
Τ.Κ. 7280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Ποιοι εκαναν αντιαποικιακο αγωνα στην Κυπρο;

Η δεξια καλλιεργει το μυθο οτι ο αντιαποικιακος αγωνας ηταν υποθεση που αφορουσε αποκλειστικα τους ελληνες της Κυπρου που «φλεγονταν απο τον ποθο για την ενωση με τη μητερα Ελλαδα», κατω απο την ηγεσια της εκκλησιας και της εθνικοφρονης παραταξης. Κατηγορουν μαλιστα την Αριστερα οτι οχι μονο δεν συμμετειχε στον αντιαποικιακο αγωνα αλλα τον σαμποταρε κιολας.

Τιποτα απ ολα αυτα δεν ειναι αληθεια.

Σημερα που η προσπαθεια ηρωποιησης του φασιστα Γριβα παιρνει πρωτοφανεις διαστασεις ειναι σημαντικο να μπορουμε να απανταμε συγκεκριμενα σ' αυτες τις επιθεσεις.

Ελληνες και Τουρκοι, κυβερνητικοι εργατες στα δημοσια εργα Λευκωσιας το '42. Ηταν απο αυτους που προταγωνιστησαν στην μεγαλη απεργια για το τιμαριθμο το '44.

Η ενωση

Ο ισχυρισμος οτι η ενωση ηταν ενα παλιο αιτημα των Κυπριων, που εκφραζε τους «προαιωνιους ποθους της φυλης» ακομη και την εποχη της τουρκοκρατιας δεν στηριζεται σε καμια ιστορικη βαση.

Την εποχη της τουρκοκρατιας τα λαϊκα στρωματα του πληθυσμου της Κυπρου που μιλουσε ελληνικα και ηταν χριστιανοι ορθοδοξοι οχι μονο δεν σκεφτονταν με κανενα τροπο την ενωση αλλα πολυ περισσοτερο δεν ηταν συνταγμενοι πισω απο την «εθνικη» και θρησκευτικη ηγεσια τους.

Αντιθετα ο αρχιεπισκοπος και η εκκλησιαστικη ηγεσια μεσα απο τα προνομια που τους παραχωρησε ο Σουλτανος, - επιβολη φορολογιας, ελεγχος παιδειας και οικογενειακου δικαιου εξελιχτηκαν σε εκμεταλλευτες και καταπιεστες οχι μονο του χριστιανικου πληθυσμου αλλα και του μουσουλμανικου. Δεν ειναι τυχαιο που αυτη τη περιοδο εχουμε μια σειρα απο εξεγερσεις στις οποιες χριστιανοι και μουσουλμανοι ξεσηκωνονταν εναντια στις αδικια και την εκμεταλευση που τους επιβαλλει ο Αρχιεπισκοπος και ο δραγουμανος.

Στις περισσοτερες μαλιστα περιπτωσεις ο Αρχιεπισκοπος κατεφευγε στο Σουλτανο για βοηθεια για να τις καταστειλει.

Παρα τη κυριαρχη φιλολογια, η Εκκλησια της Κυπρου δεν συμμετειθχε στην ελληνικη επανασταση για να μην βαλει σε κινδυνο τα προνομια που ειχε.

Αργοτερα βεβαια ο Αρχιεπισκοπος και οι επισκοποι κρεμμαστηκαν, αλλα αυτο ηταν περισσοτερο αποτελεσμα της εχθρας και της αντιπαραθεσης που ειχαν με το τουρκο κυβερνητη της Κυπρου Μεχμετ Κιουτσιουκ.

Η ενωση μπαινει ουσιαστικα σαν αιτημα για πρωτη φορα απο την εθναρχια με την παραχωρηση της Κυπρου στους Αγγλους το 1878 και ειχε να κανει περισσοτερο με τα προνομια που εχαναν οι επισκοποι και η ανερχομενη αστικη ταξη: *«Οι επισκοποι που ειχαν διοριστει φοροεισπραχτορες κατα την τουρκικη κατοχη, συγκεντρωναν μεγαλες περιουσιες σε βαρος των φτωχων χωρικων. Αυτο τελειωσε μετα το 1878. Ετσι δημιουργηθηκε μια καινουργια δυσαρεσκεια, που επαιξε μεγαλο ρολο στην επιθυμια για ενωση με την Ελλαδα. Την ιδια τυχη ειχαν και αλλες προνομιουχες ταξεις οπως οι δικηγοροι, οι εμποροι κι οι τραπεζιτες»* (Σ. Παντελη: Νεα Ιστορια της Κυπρου σελ 75)

Για πολλα χρονια ομως το αιτημα της ενωσης περιοριζονταν στην εθναρχια και σε καποιους κυκλους διανοουμενων, δεν ειχε καμια μαζικη αποδοχη. Στο ιδιο βιβλιο ο Σταυρος Παντελη αναφερει οτι, «*οι μαζες που με την μεταπολεμικη* (Α' Παγκοσμιος Πολεμος) *ανθηση απολαμβαναν μια ανευ προηγουμενη οικονομικη ευημερια, δεν ηταν στο προσκηνιο της κινησης για ενωση και ισως, οσο ειχαν γεματη τη κοιλια τους ενδιαφερονταν ελαχιστα γι αυτην - αν και τα παθη εξαφθηκαν σε αρκετες περιπτωσεις, το 1919, το 1931.»*

Το κινημα του '31 που εμφανιζεται σαν ο προπομπος της ΕΟΚΑ δεν ξεκινησε σαν ενωτικο κινημα αλλα σαν κοινωνικο. Ο κυβερνητης μετα την αρνηση ενος απο τους τουρκους αντιπροσωπους να ψηφισει τις φορολογιες, τις επεβαλε με διαταγμα και προκαλεσε τις αντιδρασεις του κοσμου που βγηκε στους δρομους με το συνθημα κατω οι φορομπηχτες. Η εθναρχια αρπαξε την ευκαιρια, μια και το ΚΚ Κυπρου εμεινε αμετοχο σε αυτη την εξεγερση και εβαλε μπροστα το συνθημα της ενωσης.

Μονο τοτε, οταν δηλαδη συνδεθηκε με μια κοινωνικη εξεγερση το συνθημα της ενωσης αποκτησε για πρωτη φορα καποιο λαϊκο ερισμα. Αργοτερα στα τελη της δεκαετιας του '40 και τη δεκαετια του '50 με την υποστηριξη και της αριστερας παιρνει μαζικο χαρακτηρα.

Εργατικοι αγωνες

Ωστοσο ο αντιαποικιακος αγωνας δεν ξεκινα το '55 οπως υποστηριζουν οι εθνικιστες αλλα πολυ πιο νωρις και μαλιστα συνδεμενος με κοινωνικο και οχι εθνικιστικο περιεχομενο.

Στα μισα της δεκαετιας του '20 οταν δημιουργηθηκε το Κομμουνιστικο Κομμα Κυπρου στραφηκε εναντια στο συνθημα της ενωσης και υποστηριζε την ενοτητα ελληνων και τουρκων σε «ενα ενιαιο αντιαγγλικο μετωπο που θα επεδιωκε την απελευθερωση της Κυπρου απο τα χερια της καπιταλιστικης και ιμπεριαλιστικης Αγγλιας». Εβαζε μαλιστα σαν στοχο τη παλη για τη δημιουργια της «Σοβιετικης Σοσιαλιστικης Δημοκρατιας της Κυπρου» στα πλαισια της πλησιεστερης σοσιαλιστικης ομοσπονδιας.

Βεβαια πολυ νωρις το ΚΚ Κυπρου κατω απο την επιδραση του σταλινισμου που κυριαρχησε στη Ρωσια και σε ολα τα Κομμουνιστικα Κομματα εχασε τον διεθνιστικο και επαναστατικο προσανατολισμο του. Ωστοσο εξαιτιας της αντιθεσης του στην ενωση μπορεσε και κερδισε την εμπιστοσυνη πολλων ελληνων και τουρκων εργατων και καθοδηγησε τα πρωτα βηματα του συνδικαλιστικου κινηματος.

Το ΑΚΕΛ που διαδεχτηκε το ΚΚ Κυπρου παρα το οτι απο νωρις αρχισε να στρεφεται προς την ενωση μπορεσε και καθοδηγησε μερικους απο τους σημαντικοτερους εργατικους αγωνες που δεν περιοριζονταν απλα σε συνδικαλιστικα και οικονομικα αιτηματα αλλα στρεφονταν και εναντια στην ιδια την αποικιοκρατια.

Τον Μαρτη του 1944 εγινε η μεγαλη απεργια για τον τιμαριθμο που κρατησε 23 μερες. Σε αυτην συμμετειχαν συνολικα 8,000 εργαζομενοι ενω καλεστηκαν και δυο μεγαλες παναπεργιες συμπαραστασης. Στις συγκεντρωσεις που εγιναν κατα την διαρκεια της παναπεργιας συμμετειχαν 40,000 εργατες, το μεγαλυτερο δηλαδη μερος της εργατικης ταξης. Η αποικιοκρατια χρησιμοποιησε τον στρατο και την αστυνομια για να διαλυσει τις απεργιες.

Το 1947 ακολουθουν αλλες απεργιες ενω το 1948 ειναι σταθμος για τους εργατικους και κοινωνικους αγωνες εναντια στην αποικιοκρατια. Τις 266 απο τις 365 μερες του χρονου υπηρχαν απεργιες και διαδηλωσεις εναντια στην αποικιοκρατια και τους εργοδοτες, ξενους και ντοπιους.

Πρωτη ηταν η απεργια των 2000 μεταλλωρυχων του Μαυροβουνιου και του Ξερου. Ο αγωνας ξεκινα αφου προηγουμενα η ΠΕΟ και η Κ.Ε. Τουρκικων Συντεχνιων υπογραψαν «συμφωνια καλων σχεσεων και συνεργασιας» για να βρουν τροπους να «καταδικασουν την προπαγανδα του ενος εναντια στον αλλο.. και το φυλετικο μισος και τη φυλετικη διακριση». Για 124 μερες η απεργια ηταν το κεντρικο ζητημα για ολοκληρη την εργατικη ταξη της Κυπρου, ελληνες και τουρκους. Μαζικες συγκεντωσεις και συνελευσεις των απεργων στις οποιες επαιρναν μερος και οι γυναικες και τα παιδια τους. Μαχητικες πορειες στην περιοχη των μεταλλειων, τα γυρω χωρια και τις πολεις. Συγκρουσεις με την αστυνομια και τους απεργοσπαστες. Ηταν ενας αγωνας που αναμεσα στα αλλα χαρακτηριστηκε απο την μεγαλη συμμετοχη των γυναικων ενω ενα φανταστικο κυμα συμπαραστασης απο ολοκληρη την εργατικη ταξη της Κυπρου εκδηλωθηκε προς τους απεργους.

Ακολουθησαν οι απεργιες των αμιαντορυχων και των χτιστων με παρομοια χαρακτηριστικα.

Η εθναρχια και η αστικη ταξη οχι μονο δεν υποστηριξαν αυτους τους αγωνες αλλα συμπαραταχτηκαν με τους αποικιοκρατες. Μαζι τους και ο Γριβας ο οποιος σε συνεννοηση με τα πιο φανατικα σοβινιστικα και αντιδραστικα στοιχεια, οργανωνει παραστρατιωτικες ομαδες Χιτων που αναμεσα σε αλλα εξαπολυουν επιθεσεις εναντιον εργατικων και συνδικαλιστικων στελεχων.

Το ΑΚΕΛ

Το κινημα εκεινο παρα τον ηρωισμο του δεν μπορεσε να φτασει στο τερμα -να παρει διαστασεις γενικευμενης εξεγερσης και να ξεφορτωθει τους Αγγλους και μαζι τα ντοπια στηριγματα τους, την εθναρχια και την πλουτοκρατια.

Ο βασικος λογος ηταν οτι το ΑΚΕΛ που καθοδηγουσε αυτους τους αγωνες ειχε εθνικιστικη πολιτικη και εβλεπε τα πραγματα απο τη σκοπια των συμφεροντων του εθνους του και οχι απο τη σκοπια της εργατικης ταξης.

Υποστηριξε τις επιλογες της αστικης ταξης, υιοθετησε ανοιχτα το συνθημα της ενωσης και πρωτοστατησε στο να γινει το δημοψηφισμα του '50.

Γι αυτο και η κριτικη του προς την δεξια περιοριζεται μονο στη μορφη του αγωνα, στο οτι δηλαδη ηταν ενοπλος και οχι μαζικος πολιτικος.

Σ αυτο βεβαια εχει δικαιο, αλλα πως θα μπορουσε να οργανωθει ενας μαζικος πολιτικος αγωνας, με απεργιες, διαδηλωσεις και συγκρουσεις σαν αυτες του '48 οταν το ενα τριτο τουλαχιστο της εργατικης ταξης, οι τουρκοκυπριοι, θα ηταν αντιθετο αφου δεν ειχαν καμια ορεξη να δεχτουν την ενωση και να εχουν τη μοιρα των τουρκων της Κρητης, της Ροδου ή της Θρακης. Με την υποστηριξη της ενωσης το ΑΚΕΛ εξουδετερωνε απο μονο του αυτη τη προοπτικη.

Οι εθνικιστες

Αυτο εδωσε την δυνατοτητα στον χιτη Γριβα και την εθναρχια να μπουν μπροστα, να εκμεταλλευτουν τα αντιαποικιακα αισθηματα του κοσμου και να οργανωσουν τον δικο τους αντιαποικιακο αγωνα.

Ο πραγματικος τους στοχος ομως δεν ηταν τοσο η απελευθερωση, οσο το να εξασφαλισουν, οτι αυτο που θα διαδεχτει τους αγγλους θα ειναι η αστικη ταξη και η εθναρχια και οτι η αριστερα και οι τουρκοκυπριοι θα εμεναν εξω απο τις εξελιξεις που θα ακολουθουσαν. Το '48 τους ειχε τρομαξει αρκετα ωστε να μην θελουν με κανενα τροπο επαναληψη του.

Αυτο εξαλλου το δηλωναν ανοιχτα και οι ιδιοι. Ο Μακαριος ο Β', ο προκατοχος του Μακαριου του Γ', το 1947, οταν ακομα ηταν Μητροπολιτης Κυρηνειας ομολογουσε οτι «*ο αγωνας κατα του κομμουνισμου ειναι πλεον επειγων παρα ο αγωνας για ενωση*» (Νεος Δημοκρατης 21/12/47).

Την ιδια κυνικη ομολογια εκανε αργοτερα και ο Γριβας. Σε επιστολη που εστειλε τις 25/1/58 στον Μητροπολιτη Ανθιμο που του ζητουσε να σταματησει τις δολοφονιες των αριστερων εγραφε: *«Οι κομμουνισται ειναι οι αντιπαλοι μας, ειτε το θελουμε ειτε οχι. Ενδεικνυται να τους εξοντωσουμε ως πολιτικην οντοτητα, ωστε να μην ειναι υπολογισιμος, δυναμενη δια αποφασεων της να επιρεαζει το εθνικον ζητημα οπως συνεβαινε μεχρι τουδε».*

Σ΄αυτο στοχευε η δραση του Γριβα την εποχη της ΕΟΚΑ. Οπως γραφει ο Α. Παυλιδης στο βιβλιο του «Μακαριος»: «*Η ΕΟΚΑ, θα πρεπει να αναφερθει, ειναι το μονο "απελευθερωτικο" κινημα διεθνως, που πετυχε να δολοφονησει περισσοτερους "προδοτες" παρα Βρετανους, που υποτιθεται οτι ηταν ο στοχος της ΕΟΚΑ. Αυτο και μονο το στοιχειο μαρτυρα τους σκοπους του Γριβα. Συγκεκριμενα κατα την περιοδο του 1955-59 σκοτωθηκαν 504 ατομα. Απο αυτους 142 αγγλοι, 64 τουρκοκυπριοι και 278 ελληνοκυπριοι. Η ΕΟΚΑ εκαμε 265 "εκτελεσεις". Απο αυτους, οι 131 ηταν ελληνοκυπριοι και 134 αγγλοι και τουρκοκυπριοι μαζι. Εναντιον ποιων λοιπον αγωνιζοταν ο Γριβας*».

Βεβαια δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι οι δεκαδες νεολαιοι και εργαζομενοι που πολεμησαν την αποικιοκρατια μεσα απο τις γραμμες της ΕΟΚΑ δεν ειχαν καμια σχεση με τα βρωμικα σχεδια του Γριβα. Αυτο που ηθελαν ηταν να πολεμησουν τους βρεττανους και σε αυτο τον αγωνα θυσιαστηκαν. Αυτοι παραμενουν παντα ηρωικοι αγωνιστες εστω και αν καποιοι καπηλευτηκαν και συνεχιζουν και σημερα να καπηλευονται την θυσια τους.

Ποτέ ομως δεν πρεπει να ξεχναμε οτι διπλα απο αυτους υπηρξαν και χιλιαδες αλλοι επωνυμοι και ανωνυμοι ελληνοκυπριοι και τουρκοκυπριοι εργατες που παλεψαν την αποικιοκρατια και θυσιαστηκαν σε αυτο τον αγωνα.

Ολ αυτα ειναι απαραιτητα σημερα για να μπορουμε να αντιμετωπισουμε τις επιθεσεις της κυβερνησης και των εθνικιστων. Για να μπορουμε να δειχνουμε συγκεκριμενα τον πραγματικο ρολο του Γριβα, της Εθναρχιας και της εθνικοφροσυνης.

Ειναι απαραιτητα για να δουμε και με ποιο τροπο μπορουμε να απανταμε στην αναβιωση του Γριβισμου, την αποκατασταση των 62 και της ΕΟΚΑ Β . Με εκκλησεις για ψυχραιμια ή με αγωνες σαν αυτους του '48 που αποκαλυπτουν το πραγματικο προσωπο της εθνικοφροσυνης και της δεξιας;

Ντινος Αγιομαμιτης

εργατικη δημοκρατια

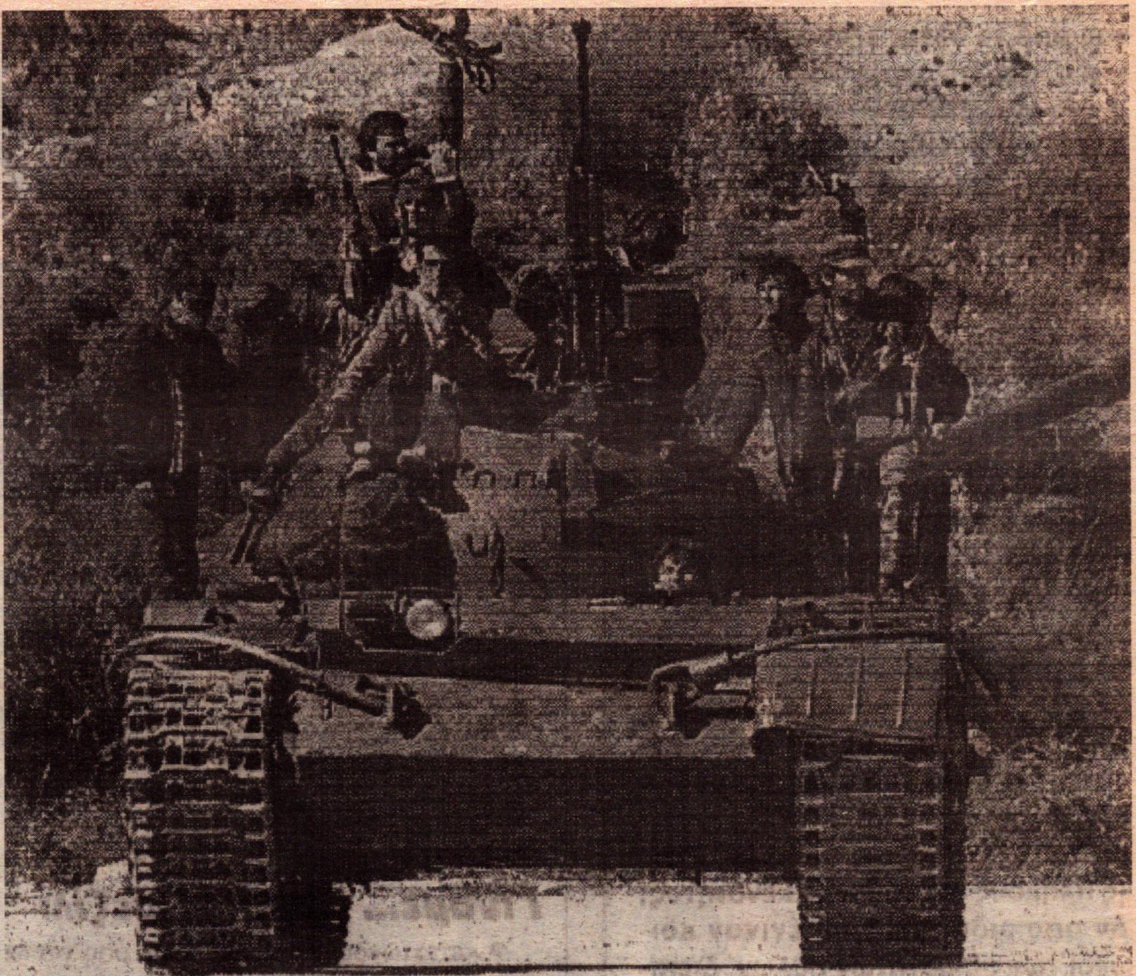

ΑΛΒΑΝΙΑ

«Χαος» και «αναρχια»: με αυτα τα λογια προσπαθουν τα Μεσα Μαζικης Ενημερωσης να περιγραψουν την κατασταση που επικρατει τις τελευταιες μερες στην Αλβανια. Πιο αταιριαστες, πιο ψευτικες λεξεις δεν θα μπορουσαν να βρεθουν. Στην Αλβανια δεν κυριαρχει το χαος, κυριαρχει η εξεγερση!

Μια εργατικη εξεγερση! Οι εργατες, οι νεολαιοι της Αλβανιας δινουν ηρωϊκες μαχες εναντια στο καταπιεστικο και εκμεταλλευτικο καθεστως του Μπερισα. Ειναι η δευτερη επανασταση που κανουν μεσα σε εξη χρονια και δειχνουν οτι εχουν τη δυναμη να νικησουν οπως νικησαν και την προηγουμενη φορα.

Εξεγερση εναντια στον δικτατορα της Αγορας

Την ωρα που εκατονταδες χιλιαδες κοσμος βρισκεται στους δρομους ξεσηκωμενος και χυνει το αιμα του παλευοντας εναντια στην φτωχεια και την καταπιεση, στην Ελλαδα και εδω η κυβερνηση και τα καναλια, καλλιεργουν την εικονα οτι αυτο στρεφεται εναντια στην ελληνικη μειονοτητα. Αυτο ειναι χοντρο ψεμα αφου αναμεσα στους εξεγερμενους βρισκονται και εκατονταδες ελληνες που παλευουν με τους αλβανους εργατες.

Εκρηξη

Η εκρηξη ξεσπασε οταν οι μυστικες υπηρεσιες του Μπερισα προσπαθησαν να καταστειλουν, με τη βια, τις μαζικες διαδηλωσεις στην Αυλωνα και να διωξουν απο το Πανεπιστημιο τους φοιτητες, απεργους πεινας.

Η αποπειρα ομως, εφερε τα αντιθετα αποτελεσματα. Αντι να τρεξουν να κρυφτουν, χιλιαδες διαδηλωτες κατεκλυσαν την πολη: το Πανεπιστημιο, το κτιριο της Ασφαλειας, το στρατοπεδο περικυκλωθηκε απο ενα εξαγριωμενο πληθος. Στα περιχωρα της Αυλωνας οι εργατες εισεβαλαν στις αποθηκες του στρατου και χωρις να συναντησουν καμια αντισταση πηραν τα οπλα. Ενοπλες συγκρουσεις ξεσπασαν στο κεντρο της πολης οταν η αστυνομια προκαλεσε τους διαδηλωτες, ανοιγοντας πυρ εναντιον τους.

Απο την Αυλωνα η εξεγερση απλωθηκε σε ολοκληρη τη χωρα. Ολοκληρη η νοτια Αλβανια βρισκεται στα χερια των διαδηλωτων. Στους Αγιους Σαραντα και στο Αργυροκαστρο λεηλατησαν τα αστυνομικα τμηματα και τα κυβερνητικα κτιρια.

Ο Μπερισα «απαντησε» στους εξεγερμενους εργατες με την παραιτηση της κυβερνησης Μεξι και την κηρυξη στρατιωτικου νομου. Ο αρχηγος του στρατου «απολυθηκε», κατηγορουμενος για «χλιαρη σταση» απεναντι στους διαδηλωτες και στη θεση του τοποθετηθηκε ο μεχρι σημερα διοικητης της μισητης μυστικης αστυνομιας.

Η επιβολη του στατιωτικου νομου κι η ανακαταληψη των περιοχων που ελεγχονται απο τους εξεγερμενους εργατες δεν ειναι ουτε ευκολη, ουτε εξασφαλισμενη υποθεση για τον Μπερισα. *«Εδω στους Αγιους Σαραντα καθε οικογενεια εχει και ενα Καλαζνικωφ»* δηλωνε χαρακτηριστικα ενας διαδηλωτης. Στο Δελβινο εκατονταδες διαδηλωτες κατελαβαν ενα στρατοπεδο και με τη συνεργασια των φανταρων οπλιστηκαν. Στην Αυλωνα και στους Αγιους Σαραντα με πρωτοβουλια των φοιτητων εχουν φτιαχτει επιτροπες που συντονιζουν τα πραγματα».

Οι ριζες του ξεσηκωμου

Η αφορμη για το μαχητικο ξεσπασμα ηταν η καταρρευση των «πυραμιδωτων» παρατραπεζων που αφανισε τις οικονομιες εκατονταδων χιλιαδων οικογενειων, στις αρχες του περασμενου μηνα. Το Δημοκρατικο Κομμα του Μπερισα ειχε αμεση σχεση με τις μαγαλυτερες απο αυτες τις παρατραπεζες - ορισμενες ειχαν χρηματοδοτησει τις προεκλογικες του καμπανιες - και γι'αυτο οι διαδηλωτες ζητουσαν επιμονα την παραιτηση της κυβερνησης Μεξι.

Ομως η οργη των εργατων των φοιτητων και των φτωχων αγροτων απεναντι στο καθεστως και την κυβερνηση εχει πολυ πιο βαθιες ριζες.

Το Δημοκρατικο Κομμα του Μπερισα ανεβηκε στην εξουσια τον Απριλη του 1992 καλλιεργωντας τους πιο φανταστικους μυθους για την «ιδιωτικη πρωτοβουλια» και την «ελευθερη αγορα». Η αγορα, ομως, δεν εφερε την αναπτυξη και την ευημερια αλλα τους κερδοσκοπους, τις ιδιωτικοποιησεις, την ανεργια και την φτωχεια. Σημερα ο μεσος μισθος στον δημοσιο τομεα δεν ξεπερνα τις 50 λιρες τον μηνα. Εκατονταδες χιλιαδες εργατες εχουν αναγκαστει στην «λαθρο»μεταναστευση για να ζησουν τις οικογενειες τους. Στο αλλο ακρο μια μικρη ελιτ, δεμενη με την παλια κρατικη γραφειοκρατια του Εμβερ Χοτζα και του Ραμιζ Αλια, συγκεντρωνει ολο και μεγαλυτερη δυναμη στα χερια της. Ο ιδιος ο Μπερισα, που τωρα δηλωνει βαθεια πιστη στην «ελευθερη αγορα» και «εχθρος του σταλινισμου» προερχεται απο αυτη την σταλινικη γραφειοκρατια, ηταν ο προσωπικος γιατρος του Χοτζα.

Στις εκλογες που εγιναν τον Μαη ο Μπερισα καταφερε να επανεκλεγει μονο χαρη στην βια και την εκτεταμενη νοθεια.

Ομως ουτε η αντιπολιτευση εχει να επιδειξει τιποτα καλυτερο. Το μεγαλυτερο κομμα της αντιπολιτευσης ειναι το «Σοσιαλιστικο» οπως εχει μετονομαστει το παλιο σταλινικο Κομμουνιστικο Κομμα. Το Σοσιαλιστικο Κομμα ειναι προσανατολισμενο στην αγορα οπως ακριβως και το Δημοκρατικο Κομμα. Ο ηγετης τους Φατος Νανο κανει συνεχως εκκλησεις για «αυτοσυγκρατηση». Ο Νανο θελει μονο νεες εκλογες, τις οποιες ελπιζει να κερδισει. Και τα δυο ειναι κομματα της αρχουσας ταξης.

Οι εργατες ομως στους δρομους δεν εδειξαν καμμια διαθεση να σταματησουν τις κινητοποιησεις, πολυ απλα γιατι - σε πεισμα των συκοφαντιων της κυβερνησης - ουτε υποκινουνται, ουτε ελεγχονται απο το παλιο Κομμουνιστικο Κομμα.

Τρεμουν

Γι'αυτο οι αρχουσες ταξεις στην Ελλαδα αλλα και σε ολοκληρο τον κοσμο, ετρεξαν να μιλησουν για «Χαος» και να προτεινουν μετρα και πρωτοβουλιες «εξομαλυνσης» της κρισης στην Αλβανια. Οι εκπροσωποι των ΗΠΑ «θυμηθηκαν» ξαφνικα τις εκλογικες «παρατυπιες» του περασμενου Μαη ενω η Ευρωπαϊκη Ενωση ζηταει διαλογο κυβερνησης - αντιπολιτευσης.

Η πιο ανοιχτη υποστηριξη στο αλβανικο καθεστως ηρθε απο την Ελλαδα: την ιδια ωρα που ο Μπερισα μακελευε τους διαδηλωτες, ο προεδρος της Δημοκρατιας, ο Στεφανοπουλος του εστελνε επισημη προσκληση να επισκεφτει τον Μαη τη χωρα. Η μονη «βοηθεια» που εχει να προσφερει η ελληνικη κυβερνηση σε ενα εξεγερμενο λαο που χυνει το αιμα του εναντια στη φτωχεια και τη καταπιεση ειναι να στηνει αστυνομικα μπλοκα στα συνορα για να εμποδισει την εισοδο «λαθρο»μεταναστων, και να απειλει με επεμβαση ταχα για να προστατεψει τη μειονοτητα.

Αυτοι ολοι νοιαζονται μονο για τους φιλους τους, αυτους με τους οποιους κανουν μπιζινες και οχι για τα εκατομμυρια που πεινανε και επαναστατουν για μια καλυτερη ζωη.

Ομως, οπως ελεγε και ενας αλβανος μεταναστης σε συνεντευξη του στην Εργατικη Αλληλεγγυη, εφημεριδα του Σοσιαλιστου Εργατικου Κομματος (αδελφη οργανωση της Εργατικης Δημοκρατιας στην Ελλαδα):

«Ο Μπερισσα φοβαται οτι θα εχει το ιδιο τελος με τον Νικολαε Τσαουσεσκου -τον δικτατορα της Ρουμανιας που ανατραπηκε και εκτελεστηκε με την επανασταση το 1989. Ο κοσμος εξεγειρεται γιατι καταλαβαινει οτι φταιει το συστημα, ειτε με την φατσα της σταλινικης δικτατοριας, ειτε με τη φατσα της ψευτικης δημοκρατιας της αγορας. Με τετοιες εξεγερσεις θα μπορεσουμε να εχουμε ενα ελπιδοφορο μελλον ολοι οι εργατες στα Βαλκανια».

1990–91: Η πρωτη επανασταση

Δεν ειναι η πρωτη φορα που η Αλαβανια ξεσηκωνεται την τελευταια δεκαετια. Το 1990-91 οι εργατες καταφεραν να γκρεμισουν το μισητο καθεστως του Χοτζα και του Αλια, που ειχε κυβερνησει τη χωρα, χωρις διακοπη σε ολη τη μεταπολεμικη περιοδο. Ομως, οπως οι αλλες επαναστασεις που τσακισαν εκεινα τα χρονια τα αλλα σταλινικα καθεστωτα της Ανατολικης Ευρωπης, η αλβανικη επανασταση εμεινε στα μισα του δρομου: εριξε την κυβερνηση, ομως αφησε την αρχουσα ταξη στην θεση της.

Η Αλβανια του Εμβερ Χοτζα δεν ειχε ποτε καμια σχεση με τον σοσιαλισμο. Το καθεστως που κυριαρχουσε ηταν κρατικος καπιταλισμος, ενα εκμεταλλευτικο ταξικο συστημα, οπου μια μικρη κρατικη γραφειοκρατικη αρχουσα ταξη ελεγχε ολοκληρη την οικονομια, απολαμβανοντας τα πιο προκλητικα προνομια, ενω η πλειοψηφια του πληθυσμου στερημενη απο καθε εξουσια ζουσε μεσα στην φτωχια και την μιζερια.

Τον φλεβαρη του 1991 οι Αλβανοι εργατες εδειξαν εμπρακτα τι πιστευαν για τον σταλινικο ηγετη τους Εμβερ Χοτζα: μια διαδηλωση 100.000 γκρεμισε, αψηφωντας τις απειλες της αστυνομιας το τεραστιο αγαλμα του Χοτζα που «διακοσμουσε» τη κεντρικη πλατεια των Τιρανων.

Η αντιστροφη μετρηση ομως για το καθεστως ειχε αρχισει λιγες μερες πριν οταν ενα αγνωστο και παρανομο ανεξαρτητο συνδικατο καλεσε τους εργατες σε γενικη απεργια. Η συμμετοχη ηταν απροσμενη και εντυπωσιακη. Στην ουσια στις 20 Φλεβαρη η Αλβανια ειχε κατεβει σε Γενικη Απεργια. Στους δρομους των Τιρανων οι φανταροι ακομα και αστυνομικοι, ενωθηκαν με τα πληθη. Στον στρατο λιποτακτουσαν ακομα και οι αξιωματικοι. Στις 22 του Φλεβαρη ενα ολοκληρο πολεμικο πλοιο καταφευγει στην Ιταλια.

Ο Αλια αναγκαστηκε να κανει εκλογες, νοθες, τις οποιες κερδισε. Οι εργατες ομως ενοιωθαν δυνατοι. Τον Μαη ξεσπασε μια δευτερη Γενικη Απεργια, που αυτη τη φορα κρατησε εναν ολοκληρο μηνα. Στο τελος το καθεστως λυγισε. Ανελαβε μια προσωρινη κυβερνηση, με πρωθυπουργο τον Φατος Νανο, που οργανωσε τις εκλογες του '92.

Δυστυχως η εργατικη ταξη δεν ηταν οργανωμενη και οι γραφειοκρατες καταφεραν να διασωσουν την θεση τους. Οι παλιοι διευθυντες εγιναν ιδιοκτητες, μανατζερ, επιχειρηματιες. Ο γιος του Χοτζα και ο ιδιος ο Φατος Νανο εχουν σημερα μια τεραστια περιουσια, αξιας εκατομμυριων δολαριων. Το ιδιο φυσικα ισχυει και για τον Μπερισα.

Το κομμα της αρχουσας ταξης το ΚΚ του Χοτζα, διασπαστηκε. Απο τα στελεχη που εφυγαν πολλα βρισκονται σημερα στο Δημοκρατικο Κομμα του Μπερισα.

Κανενας δεν μπορει να προβλεψει πως θα εξελιχτει το κινημα στην Αλβανια. Το βεβαιο ειναι οτι αυτη τη φορα θα ειναι πολυ πιο δυσκολο για την αρχουσα ταξη να το αποπροσανατολισει. Οι εργατες εχουν μαθει πολλα απο τους αγωνες τους της τελευαταιας δεκαετιας.